

Rekonstrukce Gymnázia Strakonice. Vchod před rekonstrukcí ...

... a po rekonstrukci

Rekonstrukce Gymnázia Strakonice. Pavilon U2 před ...

... a po rekonstrukci

Rekonstrukce Gymnázia Strakonice. Pavilon centrálních funkcí před ...

... a po rekonstrukci

Pěvecký sbor Gymnázia Strakonice během koncertu „...to máme mládež!“ - koncert k 10. výročí pěveckého sboru a 90. výročí založení Gymnázia, Kulturní dům Strakonice, 23. dubna 2010

Charitativní sbírka pro Dětské centrum, které se účastnili všichni studenti a pedagogové školy.

Ročenka Gymnázia Strakonice

školní rok 2009 - 2010

Milí čtenáři,

uplynulý školní rok byl pro mě osobně i pro všechny zaměstnance a studenty strakonického gymnázia zas o něco hektičtější než roky předešlé. Při zachování maximální kvality školního vzdělávacího programu jsme zrekonstruovali prakticky celou školu a důstojně se tak připravili na jarní oslavy devadesátého výročí založení Gymnázia ve Strakonících.

Samotný školní rok jsme sice někteří zahájili ve stavebních přílích, přesto včas. Prázdninová rekonstrukce byla v plném proudu. Všechny nás čekal podzimní stavební ruch, s určitým omezením pohybu nebo pracovního prostoru. Naplnění podmínek energetického auditu z OPŽP znamenalo výměnu více než tři set padesáti oken a dveří, zateplení plochých střech novou izolační fólií a zateplení obvodových stěn s novou barevnou omítkou na budově školní jídelny, dvou učebních pavilonech a na pavilonu centrálních funkcí. Na vlastní náklady jsme navíc určité už nevyhovující interiérové prostory zrekonstruovali do podoby moderní multifunkční sborovny. Společně s významnými hosty jsme zde 11. prosince 2009 celou rekonstrukci zakončili kolaudačním řízením.

Především pro absolventy a bývalé kolegy jsme připravili na první polovinu roku 2010, v rámci oslav 90. výročí založení našeho gymnázia, několik příležitostí k setkání. Pod záštitou krajské radní pro oblast školství RNDr. Jany Krejsové a pana senátora Ing. Bc. Miroslava Krejčí, Csc. proběhl v sobotu 13. února 2010 v celém areálu školy Den otevřených dveří. Široká veřejnost měla možnost prohlédnout si nově zrekonstruované školní budovy, včetně retrospektivně zaměřených výstav, filmů, prezentací a ukázek učebních pomůcek. Sobotní večer poté gradoval Společenským plesem gymnázia v MěDK ve Strakonících, kdy hlavními účinkujícími byli především naši absolventi. Osobně si nejvíce cením unikátního setkání s naprostou většinou bývalých pedagogů, kteří přijali naše pozvání. Byli to oni, kdo tvořili lidskou tvář historie našeho gymnázia. V jejich kantorských a filozofických odkazech chceme pokračovat.

Milovníky hudby a přátele Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice jsme pozvali na večerní galakonzert 23. dubna 2010 opět do MěDK. V pásmu „To máme mládež“ členové sboru předvedli to nejlepší ze svého desetiletého trvání pod taktovkou sbormistryně Marcely Mikové. Slyšet v jejich podání We are the champions od Freddy Mercuryho bylo ohromující.

Společné setkávání příznivců školy jsme do třetice završili 7. května. Centrum města a strakonické Podskalí ožily studentským Majáles. Ústředním tématem nemohlo být nic jiného než retrospekce devadesáti let gymnaziálního života. Proto jste v ulicích města viděli africké černochoy (první Majáles školy z roku 1953), spartakiádní či prvomájový průvod se skutečnými pionýry a svazáky, vzpomínky na turistické a lyžařské kurzy,

na bramborové brigády, ale i pravý kočár tažený koňským spřežením s králem a královnou Majálesu 2010. Vyvrcholením dne byl večerní happening s koncertem gymnaziálních rockových kapel na Podskalí. Obrovská účast, i přes chladné počasí, byla důkazem zájmu o dění na strakonickém gymnáziu.

Vzniklou fotodokumentaci nemůže tato školní ročenka plně prezentovat. Zájemce chce proto odkázat na naše webové stránky www.gymstr.cz, popřípadě pozvat na připravovanou říjnovou výstavu **Gymnázium Strakonice 1920-2010** do Maltézského sálu strakonického hradu.

Ani v tomto školním roce jsme nezapomněli na výchovná témata. Kromě již tradičních exkurzí, výměnných či studentských pobytů naši školu navštívily i významné osobnosti, kterým život nachystal různou míru osobního utrpení a perzekuce. O tom, co všechno je v životě důležité, co je zapotřebí pochopit a naučit se, s našimi studenty rozprávěli spisovatel Arnošt Lustig, profesor Tomáš Halík, zpěvačka Marta Kubišová, režisér Hynek Bočan a překladatelka Dagmar Šimová, jedno ze zachráněných dětí sira Nicolase Wintona.

Celý rok jsme všichni pracovali podle svého nejlepšího svědomí. Měli jsme příležitost zavzpomínat si na historii školy, ale zároveň jsme se snažili pracovní a studijní podmínky posunout zas o kousek kupředu. Pro dvě naše kolegyně to ale byl poslední školní rok. Po úctyhodných pětaticeti letech na strakonickém gymnáziu se s námi rozloučily odchodem do důchodu paní Věra Samcová (M, Z) a paní Eleonora Krásová (ČJ, NJ, latina). Oběma patří poděkování za věrnost a pracovní úsilí, Lence pak navíc za charismatické nasazení při vedení redakční rady naší školní ročenky.

Příjemné čtení všem příznivcům našeho ústavu přeje

Mgr. Miroslav Hlava
ředitel Gymnázia Strakonice

Nové logo Gymnázia Strakonice

Motto: Doctrina est fructus dulcis radicis amarae. - Vzdělání je sladký plod hořkého kořene.

První řada zleva: RNDr. Vojtěch Žíla, Marie Chaloupková, RNDr. Alena Trávníčková, Věra Samcová, Mgr. Milena Slavičková, Mgr. Hana Pazderníková, Mgr. Miroslav Hlava, Mgr. Alžběta Fajová, RNDr. Milena Pavlíková, Mgr. Ivana Járová, Mgr. František Kos, Mgr. Markéta Jansová

Druhá řada zleva: Mgr. Zuzana Kostková, Mgr. Jindřich Vaněček, Eva Vachlerová, Mgr. Alena Klichová, Mgr. Václav Kůla, Mgr. Eva Hlouchová, Mgr. Markéta Volmutová, Mgr. Martin Plaček, Mgr. Jitka Panušková

Třetí řada zleva: Mgr. Pavla Lukačevičová, Mgr. Marcela Miková, PhD., Jiřina Švarcová, Pavel Navrátil, PhDr. Květa Rysová, Mgr. Miloslava Sankotová, Mgr. Zuzana Jůzlová, PaedDr. Zdeňka Křížová, Mgr. Miroslav Hruška, Mgr. Margareta Brabcová, Mgr. Lenka Kubelková, Ing. Josef Chalupa

Čtvrtá řada zleva: Eleonora Krásová, Mgr. Jana Slancová, Tomáš Prokopec, Ing. Dagmar Míková, Mgr. Jana Lešáková, Mgr. Pavel Sekyrka, Ing. Dana Křížová, Mgr. Veronika Kovářová, Mgr. Andrea Johnová, Mgr. Milan Janda, Mgr. Barbora Kadlecová, Mgr. Milena Šimková

Pedagogický sbor ve školním roce 2009 - 2010

Vedení gymnázia:

Mgr. Miroslav Hlava (Tv, Z), ředitel školy

RNDr. Milena Pavlíková (M, Fy, Ivt), zástupce ředitele školy

Vyučující:

Mgr. Margareta Brabcová	(Čj, Aj)	Mgr. Jana Lešáková	(Bi, Ch)
Mgr. Alžběta Fajová	(Čj, Aj, Ov, ZSV)	Mgr. Pavla Lukačevičová	(Č, Vv)
Mgr. Eva Hlouchová	(M, Nj)	Ing. Dagmar Míková	(M, Ch)
Mgr. Miroslav Hruška	(Čj, D)	Mgr. Marcela Míková, PhD.	(M, Fy)
Marie Chaloupková	(M, Fy)	Pavel Navrátil	(M, Fy)
Ing. Josef Chalupa	(Ivt, Et, En)	Mgr. Jitka Panušková	(Čj, Aj, Vv)
Mgr. Milan Janda	(Bv, Tv)	Mgr. Hana Pazderníková	(M, Fy)
Mgr. Markéta Jansová	(Aj, Čj)	Mgr. Martin Plaček	(Bi, Tv)
Mgr. Ivana Járová	(Čj, Ov, ZSV)	Tomáš Prokopec	(Ivt, Tv)
Mgr. Andrea Johnová	(Ov, ZSV, Tv)	PhDr. Květa Rysová	(Čj, Nj)
Mgr. Zuzana Jůzlová	(M, Dg)	Věra Samcová	(M, Z)
Mgr. Barbora Kadlecová	(M, Ivt)	Mgr. Miloslava Sankotová	(Frj, D)
Mgr. Alena Klichová	(Rj, Šp, D)	Mgr. Pavel Sekyrka	(Nj, ZSV)
Mgr. František Kos	(Čj, Nj)	Mgr. Jana Slancová	(Nj)
Mgr. Zuzana Kostková	(Psy, Hv)	Mgr. Milena Slavíčková	(Aj, Čj)
Mgr. Veronika Kovářová	(Z, Bi)	Mgr. Milena Šimková	(Čj, Nj)
Eleonora Krásová	(Čj, latina, Nj)	Jiřina Švarcová	(Čj, Nj)
Ing. Dana Křížová	(ek. předm., Nj)	RNDr. Alena Trávníčková	(Ch, Bi)
PaedDr. Zdeňka Křížová	(Rj, Aj, D)	Eva Vachlerová	(Čj, Nj, Aj)
Mgr. Lenka Kubelková	(Čj, Hv)	Mgr. Jindřich Vaněček	(M, Fy)
Mgr. Václav Kůla	(Aj, M)	Mgr. Markéta Volmutová	(Z, Bi)
		RNDr. Vojtěch Žíla	(M, Fy)

Rozloučení

Co se vám vybaví, když se řekne...

Co se vám vybaví, když se řekne Lenka Krásová? Latina, čeština, němčina. Dále určitě časopis Laurus, ročenka gymnázia, péče o členy v rámci ROH a FKSP, Nabburg, Deggendorf, Bad Salzungen, Schüleraustausch, Kollegentreffen, Bad Marienberg. Perfektně připravené programy, spousta odvedené práce a obrovské nasazení v rámci těchto akcí. Výdrž, energie, razance, organizační schopnosti... Kdybych si vypůjčila slova Jana Wericha, krále z filmové verze pohádky Sůl nad zlato, mohla bych říci : „Škoda, že jsme neměli válečné loďstvo, byla bys skvělý námořní generál.“ Mužstvo sice občas potichu i nahlas reptalo, ale úkoly se plnily v termínu, ku prospěchu věci, a nejvíc jich měl „námořní generál“.

Protože v rámci kabinetní politiky bylo napsání těchto řádek delegováno z vašeho kabinetu na náš a protože jsme na stejné lodi byly poněkud déle, dovolím si pár osobních asociací....Budějce (žádný Malší a Vltavou křtěný Budějčák by nikdy neřekl Budějovice), naše alma mater SVVŠ v ul. Fráni Šrámka 29, pozdější Jirsíkovo gymnázium, vzpomínky

na známé kantory a společně známé z tříd 3E a 3F, a pak těch pětatřicet let prožitých ve stejném městě a na stejné škole.

Lenko, alea iacta est (jak by řekli latináři), každého dne se něco končí a něco počíná (jak by Seiferta volně ocitovali češtináři), přejeme Ti spoustu spokojených let v další fázi Tvého života. Ať se Ti daří a zůstaň stále tak aktivní, protože Wer rastet, der rostet (jak by řekli němčináři).....

P.S. Kdo se vám nevybaví, když se řekne „důchodce“?... Eleonora Krásová, rozená Váchová.

Jiřina Švarcová, kolegyně

Rekomando pro prof. Eleonoru Krásovou, t. č. na Gymnázium v Strakonících, od dr. Vlastimily Peškové, t. č. na příjemné definitivní dovolené (dovolené, protože si už mohu leccos dovolit)

Milá Lenko,

starý budhistický výrok praví, že „máme-li namířeno správným směrem, stačí pouze pokračovat v chůzi“.

Jako česko-budějovická středoškolačka jsi byla „knihomol a kulturní můra“, výborná studentka jazykové třídy, a rozhodnutí bylo jasné. Čeština byla královna, češtinář fešák, německá konverzace a prázdninové pobyty v NDR udělaly své, a k tomu latina, základ evropské vzdělanosti, mrtvý jazyk, co oživuje a bystří mozek a zušlechťuje duši. Jak je vidět, měla jsi namířeno tím správným směrem a v něm stále pokračuješ.

Od studia na Filosofické fakultě tehdejší Univerzity J. E. Purkyně v Brně (obor český jazyk - latina) přes Bystřici nad Perštejnem (ještě studentka, ale už jako pedagog), Soběslav (1974 - 75) do Strakoníc.

V strakonickém gymnáziu jsi neúnavně pracovala a vzdělávala se, intenzivně žila (a to vše stále trvá), studovala (v roce 1994 jsi výborně absolvovala ještě vysokoškolské studium německého jazyka). Svým zájmem, náročností a temperamentem jsi ovlivnila mnoho mladých duší. Dokonce máš na internetu i vlastní fanklub a k tomu Ti ze srdce blahopřeju! Připomínám, že Tvá nezměrná aktivita zasáhla i jiné oblasti, např. organizaci setkávání kolegů a studentů s partnerským gymnáziem v Nabburgu (od r. 1990) a členství v redakční radě Ročenky Gymnázia v Strakoniciích (od roku 1993 dosud). Určitě to není všechno, ale už dost historických údajů! „Bud' me stručnější, svět je přelidněn slovy!“ (S. J. Lec)

„Vzácné jsou šťastné časy, kdy si můžeš myslet, co chceš, a říkat, co si myslíš. Rara temporum felicitas, ubi sentire, quae velis, et quae sentias, dicere licet.“ (Tacitus) Lenko, i takové chvíle byly, šťastné okamžiky upřímnosti, radosti a přátelství. Vzpomínám, až s dojetím, na naše setkání u německého Baltu v roce 1976. Nienhagen a Kühlungsborn byly od sebe vzdáleny nejméně 20 km. Brzy ráno jsme obě vyšly proti sobě po pláži, cesta necesta, přes duny a příkopy, Ty z Nienhagenu a já z Kühlungsbornu. V půli cesty jsme se shledaly a prožily nádherný slunečný den u moře, plný volnosti, radosti ze setkání a přátelství. Večer každá z nás dvou šla zpět svou cestou. Tento den mám, Lenko, celý dlouhý čas v paměti. Málokdy se něco takového opakuje. Dík za Tvé přátelství.

My dvě se sice neloučíme, naše přátelství trvá, ale přesto k tomuto dni Ti přeju, aby ses každé příští ráno vzbudila s úsměvem, i když někdy už ne tak časným jako při dosavadní výuce latiny, s čistou a čilou myslí, abys byla laskavá a dokázala být tolerantní i k něčemu (někomu) nestravitelnému, ale abys byla sama sebou, tak jako dřív. Přeju Ti dostatek všeho, pro co stojí za to žít, z čeho se můžeš radovat a co vnese do Tvého srdce harmonii. Ať Tě nezradí zdraví, ať si užiješ krásných výletů na lyžích, na kole, po vodě, ať se těšíš vnučkou a svou velkou rodinou, ať, ať, ať!

Lenko, dík za vše!

Tvá přítelkyně a kolegyně Mili Pešková

P. S. : Dej pozor! Dobrá rada: V životě je nanejvýš užitečné, aby něčeho nebylo příliš. Apprime in vita est utile, ut ne quid nimis. (Terentius)
Strakonice, 30. 6. 2010

Pro Věru

Věra Samcová působila na našem gymnáziu od 1. 9. 1973, tj. 37 let. Vyučovala především matematiku a zeměpis. Byla předsedkyní předmětové komise zeměpisu a správkyní zeměpisných sbírek. Studenty vedla k účasti na různých soutěžích (olympiády, Eurorebus aj.) a pro pedagogický sbor spoluorganizovala tzv. tajné výlety na konci školního roku. Jako rodačka z Vlachova Březí a absolventka prachatického gymnázia má velmi pěkný vztah k jihočeské krajině, zejména k Bavorovsku, kde prožila své mládí, a k Řepici, kde žije dodnes, ale také k Olomouci, kde absolvovala přírodovědeckou fakultu univerzity Palackého, obor matematika - zeměpis. Svoje znalosti si stále rozšiřuje jak teoreticky – účastí na různých vzdělávacích akcích, tak

prakticky – cestováním.

O jejím velmi dobrém vztahu k přírodě svědčí její aktivní činnost v Českém svazu ochránců přírody, zejména v době, kdy existovala ZO ČSOP přímo při gymnáziu. Starala se o finance a kroniku této organizace a hlavně jezdila se studenty na víkendové a prázdninové brigády na různá místa Šumavy (Strážný, Kvilda, Borová Lada).

V současné době se aktivně podílí zejména na bohatém společenském životě Řepice, vede knihovnu, organizuje akce pro děti, zeměpisné přednášky a jiné akce pro veřejnost (řepické babčí!). Při rekonstrukci a neustálém vylepšování rodinného sídla v Řepici uplatňuje své mimořádné výtvarné schopnosti a skvělé nápady, což už léta oceňuje i náš pedagogický sbor při každoročním neformálním zahájení školního roku na Samcovic zahradě.

Věříme, že Řepice č. 3 zůstane pro nás stále stejně pohostinná, a těšíme se, milá Věro, na další příjemná setkání s Tebou.

Zdena Skalická a Libuše Leischnerová, kolegyně

P.S. od Olgy Zahradníkové:

Kolegyně a dobrá přítelkyně Věra Samcová nikdy nelituje času ani námahy, když může něco udělat pro dobrou věc, své kolegy nebo žáky. Pro dobré nápady nechodí daleko a je nám příkladem a inspirací při uskutečňování školních i mimoškolních činností. Tak to jistě zůstane i dlouho po jejím odchodu z aktivní učitelské služby. Za všechno její přátelství a podíl na práci gymnázia jí patří velký dík!

Fotografie kuchařek školní jídelny Gymnázia Strakonice

Zleva: Dagmar Matějková, Romana Fialová, Jana Markvartová, Helena Kroupová, Jana Pelikánová, Hana Žilová, Marcela Šípová, Pavla Plevková, Jana Marková

Vedení předmětových komisí a další aktivity vyučujících:

Český jazyk	PhDr. Květa Rysová
Anglický jazyk	Eva Vachlerová
Německý jazyk	Jiřina Švarcová
Základy společenských věd	Mgr. Ivana Járová
Dějepis	Mgr. Alena Klichová
Zeměpis	Věra Samcová
Matematika	Mgr. Zuzana Jůzlová
Fyzika	Mgr. Jindřich Vaněček
Chemie	RNDr. Alena Trávníčková
Biologie	Mgr. Markéta Volmutová
Informatika a výpočetní technika	RNDr. Milena Pavlíková
Estetická výchova výtvarná	Mgr. Pavla Lukačevičová
Estetická výchova hudební	Mgr. Lenka Kubelková
Tělesná výchova	Mgr. Martin Plaček
Český svaz ochránců přírody	Mgr. Zdeňka Skalická
Školní kronika	PaedDr. Zdeňka Křížová
Dokumentace školy	Mgr. Miloslava Sankotová
Bezpečnostní technik CO + PO	Ing. Josef Chalupa
Výchovný poradce	Mgr. Miroslav Hlava

Družební styky:

Deggendorf - Robert-Koch-Gymnasium	Ing. D. Křížová, Mgr. P. Sekyrka
Nabburg - Johann-Andreas-Schmeller-Gymnasium	E. Krásová, J. Švarcová
Bad Salzungen	E. Krásová, Mgr. J. Slancová

Výbor základní organizace Odborového svazu pracovníků školství:

Ing. Josef Chalupa, Eleonora Krásová, Ing. Dana Křížová, Mgr. Miroslav Hruška, Mgr. Lenka Kubelková

Sekretariát:

Petra Zemenová – personalistka, Libuše Příbylová – ekonomka

Školník:

Milan Poustka

Zajišťování úklidu:

Marie Bečvářová, Jana Bedlivá, Marie Bratřková, Milena Dohaničová, Jaroslava Hrdličková, Marie Kochtová, Marie Krejčová, Zdeněk Štindl, Marie Štindlová, Věra Trojanová, Věra Vosková

Školní jídelna:

Dagmar Matějková - vedoucí, Jana Bláhová, Květa Dvořáková, Romana Fialová, Jana Marková, Jana Markvartová, Helena Kroupová, Jana Pelikánová, Pavla Plevková, Hana Žilová

Přehled oborů vzdělávání

Aktivní obory:

79-41-K/401 Gymnázium – všeobecné (čtyřleté studium, dobíhající) – 9 tříd

79-41-K/41 Gymnázium (čtyřleté studium) – 3 třídy

79-41-K/801 Gymnázium – všeobecné (osmileté studium, dobíhající) – 4 třídy

79-41-K/81 Gymnázium (osmileté studium) – 4 třídy

Učební plán Gymnázia Strakonice pro nižší stupeň osmiletého studijního cyklu ve školním roce 2009/2010

Předmět	prima	sekunda	tercie	kvarta
Český jazyk a literatura	4	4	4	3
Cizí jazyk 1 (angličtina, němčina)	5	5	3	3
Cizí jazyk 2 (němčina, angličtina)	-	-	3	3
Občanská výchova	1	1	1	1
Dějepis	2	2	2	2
Zeměpis	2	2	2	2
Matematika	5	5	4	4
Fyzika	2	2	2	2
Chemie	-	2	2	2
Biologie	3	2	2	2
Informatika v výpočetní technika	-	-	2	2
Estetická výchova	3	3	2	3
Tělesná výchova	2	2	2	2
Celkem	29	30	31	31

Učební plán Gymnázia Strakonice pro čtyřletý studijní cyklus a vyšší ročníky osmiletého studijního cyklu ve školním roce 2009/2010

Předmět	1. ročník	kvinta	2. ročník	sexta	3. ročník	septima	4. ročník	oktáva
Český jazyk a literatura	3	3	4	4	3	3	3	3
Cizí jazyk 1	4	4	4	4	3	3	3	3
Cizí jazyk 2	3	3	3	3	3	3	3	3
Základy společenských věd	2	2	2	2	2	2	2	2
Dějepis	2	2	2	2	2	2	2	2
Zeměpis	2	2	2	2	2	2	-	-
Matematika	4	4	4	4	4	4	4	4
Fyzika	2	2	2	2	3	3	2	2
Chemie	2,5	2,5	2	2,5	2,5	2,5	2	2
Biologie	2,5	2,5	2	2,5	2,5	2,5	2	2
Informatika a výpočetní technika	2	2	2	1	-	-	-	-
Estetická výchova	2	2	2	2	-	-	-	-
Tělesná výchova	2	2	2	2	2	2	2	2
Volitelný předmět 1	-	-	-	-	2	2	2	2
Volitelný předmět 2	-	-	-	-	2	2	2	2
Volitelný předmět 3	-	-	-	-	-	-	2	2
Volitelný předmět 4	-	-	-	-	-	-	2	2
Celkem	33	33	33	33	33	33	33	33

Přehled vyučovaných jazyků

Třída	anglický	německý	španělský	francouzský	latinský
prima	29	0	0	0	0
sekunda	31	0	0	0	0
tercie	30	30	0	0	0
kvarta	29	29	2	0	0
kvinta	26	26	2	0	0
sexta	24	24	5	0	0
septima	29	29	1	0	1
oktáva	24	24	0	0	0
1.A	33	33	0	0	0
1.B	32	32	0	0	0
1.C	32	32	0	0	0
2.A	30	30	9	0	0
2.B	32	32	5	0	0
2.C	32	32	4	0	0
3.A	30	30	2	0	5
3.B	29	29	4	0	8
3.C	32	32	5	0	0
4.A	31	31	0	0	0
4.B	32	32	3	0	3
4.C	32	32	1	0	11

Volitelné předměty

Ve školním roce 2009/2010 volili studenti tyto předměty:

3. ročníky - dvouleté kurzy

	počty studentů ve třídách				
	septima	3.A	3.B	3.C	celkem
Konverzace v anglickém jazyce	25	20	29	28	102
Konverzace v německém jazyce	4	10	-	4	18
Seminář z dějepisu	1	7	3	7	18
Seminář z biologie	3	5	6	7	21
Seminář z matematiky	13	5	10	12	40
Seminář ze zeměpisu	4	4	6	3	17
Seminář ze ZSV	8	9	4	3	24

4. ročníky - dvouleté kurzy

	počty studentů ve třídách				
	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Konverzace v anglickém jazyce	20	23	24	27	94
Konverzace v německém jazyce	4	8	8	5	25
Seminář z dějepisu	4	7	4	-	15
Seminář z biologie	4	4	6	8	22
Seminář z matematiky	8	8	11	11	38
Seminář ze ZSV	8	12	11	5	36

4. ročníky - jednoleté kurzy

	počty studentů ve třídách				
	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Konverzace v německém jazyce	-	8	2	10	20
Seminář z českého jazyka	2	17	1	3	23
Seminář z fyziky	7	4	3	6	20
Seminář z chemie	4	3	6	8	21
Hospodářská administrativa	4	-	6	-	10
Seminář z informatiky a výp. techniky	5	7	3	5	20
Seminář z matematiky	1	-	8	4	13
Psychologie	10	2	12	9	33
Seminář z výtvarné výchovy	5	4	3	6	18
Seminář ze zeměpisu	5	3	10	-	18
Seminář ze ZSV	3	4	1	6	14

Nepovinné předměty

	ročník + odpovídající třída víceletého studia					
	prima - kvarta	1.	2.	3.	4.	celkem
Latina	-	-	-	14	14	28
Základy administrativy	-	61	-	-	-	61
Španělský jazyk	8	7	23	17	6	61
Deskriptivní geometrie	-	-	-	21	5	26
Sborový zpěv	1	4	7	14	7	33

Zájmová činnost studentů

oblast

- literární tvorba v rámci soutěží
- biologie - příprava BiO, kat. A, B
- biologie - příprava BiO, kat. C, D
- ekologické soutěže
- Eurorébus
- zeměpis – příprava ZO
- ochrana přírody
- soutěž Mladý historik
- dějepisná soutěž gymnázií
- chemie - příprava ChO, kat. A, B
- chemie - příprava ChO, kat. C, D
- matematika - příprava MO, kat. Z6
- matematika - příprava MO, kat. Z7
- matematika - příprava MO, kat. Z8
- matematika - příprava MO, kat. Z9
- matematika - příprava MO, kat. A, B, C
- matematika - mezinárodní soutěž Klokán
- matematika – Pythagoriáda
- fyzika - příprava FO, kat. F
- fyzika - příprava FO, kat. E
- fyzika - příprava FO, kat. D
- fyzika - příprava FO, kat. C
- fyzika - příprava FO, kat. B
- fyzika - příprava FO, kat. A
- Archimediáda
- soutěže v programování
- kroužek deskriptivní geometrie
- kroužek francouzštiny
- kroužek anglické konverzace
- výtvarná tvorba v rámci soutěží
- příprava na sportovní soutěže
- pěvecký sbor
- divadlo

patronace

vyučující Čj

Mgr. Markéta Volmutová
Mgr. Martin Plaček
Mgr. Jana Lešáková
Věra Samcová
Mgr. Veronika Kovářová
Mgr. Zdena Skalická
Mgr. Alena Klichová
Mgr. Alena Klichová
RNDr. Alena Trávníčková
Ing. Dagmar Míková
Mgr. Hana Pazderníková
Mgr. Zuzana Jůzlová
Ing. Dagmar Míková
Marie Chaloupková
RNDr. Milena Pavlíková
vyučující matematiky
Mgr. Zuzana Jůzlová
Mgr. Hana Pazderníková
Marie Chaloupková
Mgr. Jindřich Vaněček
Mgr. Hana Pazderníková
Mgr. Marcela Míková
Marie Chaloupková
Mgr. Jindřich Vaněček
Pavel Navrátil
RNDr. Milena Pavlíková
Mgr. Zuzana Jůzlová
Mgr. Miloslava Sankotová
Mgr. Markéta Jansová
Mgr. Pavla Lukačevičová
Mgr. Martin Plaček
Mgr. Marcela Míková
Mgr. František Kos
Lenka Kubelková

Maturity ve školním roce 2009/2010

Témata písemných maturitních prací z českého jazyka:

6. dubna 2010

V souladu s vyhláškou 442/1991 Sb. o ukončování studia na středních školách a učilištích v pozdějším znění dle § 9 odst.11 stanovil ředitel školy pro písemnou práci z českého jazyka a literatury tato čtyři témata:

Dopis, který asi nikdy neodešlu (Dopis)

Ten (ne)veselý studentský život (Fejeton)

Každý věk vyžaduje svou úctu (Úvaha)

Den jako stvořený pro ... (Volný slohový útvar)

Výsledky maturitních zkoušek v roce 2010

třída	celkem	s vyznamenáním (z toho s prospěchem 1.00)	prospěli	neprospěli
oktáva	24	8 (6)	16	0
4.A	31	8 (1)	23	0
4.B	32	5 (2)	26	1
4.C	32	17 (5)	15	0

Výsledky přijímacího řízení na vysoké školy a VOŠ

	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Počet žáků	24	31	32	32	119
Počet absolventů	24	31	31	32	118
Přihlášeno na VŠ	24	31	31	32	118
Přijato do prvního ročníku VŠ	23	28	28	32	111
Úspěšnost přijetí na VŠ z přihlášených v %	95,83	90,32	90,32	100	94,07
Přijato na VOŠ, jazyk.školy, 0. roč. VŠ	1	2	2	0	11
Nastoupí do zaměstnání, au pair ...	0	1	1	0	2

Nastoupí do prvního ročníku VŠ	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Učitelství, překladatelství ...	3	7	5	3	18
Ekonomie	5	5	5	7	22
Technické obory	2	4	4	3	17
Architektura, stavební fakulta	2	0	1	1	22
Humanitní vědy	3	2	0	3	14
Lékařství	2	1	2	7	4
Veterina, zdravotně sociální fakulta, fyzioterapie	0	1	1	2	8
Farmacie, chemie	3	1	1	0	12
Přírodní vědy	0	0	3	0	4
Práva	1	3	0	3	5
Zemědělská fakulta	0	2	1	0	3
Informatika	2	0	1	3	7
Psychologie, sociologie, politologie, cestovní ruch	0	1	4	1	3
Vojenská škola	0	1	0	0	6
celkem	23	28	28	33*)	113*)

Úspěšní maturanti ze 4.B (šk. rok 2009 – 2010)

Úspěchy v soutěžích ve školním roce 2009/2010

Talent Jihočeského kraje roku 2009

Kategorie humanitní	1. místo	Hana Gabrielová, 4.C
Kategorie přírodovědná	3. místo	Jan Navara, 4.C

Literární soutěž Evropa ve škole

Krajské kolo:	1. místo	Kristina Pavlíková, oktáva
	2. místo	Jana Burianová, 1.B
Celostátní kolo:	1. místo	Kristina Pavlíková, oktáva

Soutěž o cenu prof. A. Voráčka – výtvarná část

1. místo	Klára Podlahová, oktáva
----------	-------------------------

Výtvarná soutěž Energy Centre České Budějovice

2. kategorie	3. místo	Marcela Duspivová, 1.A Denisa Jandová, 1.B Štěpán Kučera, kvinta Jan Vaněček, 1.A
--------------	----------	--

Olympiáda v českém jazyce

Okresní kolo:		
1. kategorie	2. místo	Kateřina Malkusová, tercie
	4. místo	Anna Lacinová, tercie
2. kategorie	1. místo	Hana Gabrielová, 4.C
	2. místo	Gabriela Kadlecová, septima
	6. místo	Markéta Vacková, sexta
Krajské kolo:		
1. kategorie	15. – 16. místo	Kateřina Malkusová, tercie
2. kategorie	1. místo	Hana Gabrielová, 4.C
	4. místo	Gabriela Kadlecová, septima
Národní kolo:		
2. kategorie	1. místo	Hana Gabrielová, 4.C

Olympiáda v anglickém jazyce

Okresní kolo:		
Kategorie 1B	1. místo	Adam Jankovec, sekunda
	6. místo	Barbora Hlaváčová, prima
Kategorie 2B	1. místo	Kateřina Žejdlová, kvarta
	4. místo	Radim Bittner, kvarta
Kategorie 3B	1. místo	Daniel Poskočil, 3.A
	4. místo	Tom Jankovec, kvinta
	5. místo	Filip Chochol, sexta

Krajské kolo:		
Kategorie 2B	1. místo	Kateřina Žejdlová, kvarta
Kategorie 3B	4. místo	Daniel Poskočil, 3.A

Národní kolo:	12. místo	Kateřina Žejdlová, kvarta
---------------	-----------	---------------------------

České fórum Evropského parlamentu mládeže (v angl. jazyce)

účast	Nikola Kozmová, 4.C
	Lenka Vysoká, sexta

Olympiáda v německém jazyce

Okresní kolo:		
Kategorie 3A	1. místo	Lenka Šenderová, 3.C
	2. místo	Tran Dinh Dung, septima
	3. místo	Markéta Vacková, septima

Krajské kolo:		
Kategorie 3A	6. místo	Lenka Šenderová, 3.C

Konverzační soutěž v ruském jazyce

Okresní kolo:	2. místo	Vít Špoula, tercie
---------------	----------	--------------------

Certamen Latinum

Zemské kolo:		
Kategorie A	6. – 8. místo	Hana Gabrielová, 4.C

Celostátní dějepisná soutěž studentů gymnázií České republiky, téma: „Jiří z Poděbrad a Jagellonci“:

11. – 13. místo	družstvo:
	Hana Gabrielová, 4.C
	Lukáš Houdek, 3.B
	Bohuslav Melichar, 2.C

Dějepisná olympiáda

Okresní kolo:	13. místo	Martin Novák, kvarta
---------------	-----------	----------------------

Zeměpisná olympiáda

Okresní kolo:		
Kategorie A	3. místo	Martin Šatra, prima
Kategorie B	7. místo	Hana Klímová, sekunda
Kategorie C	4. místo	Jan Klíma, tercie
Kategorie D	1. místo	Jan Navara, 4.C
	2. místo	Tereza Pavlíková, 3.C
	3. místo	Alžběta Bláhová, septima

Krajské kolo:		
Kategorie D	1. místo	Jan Navara, 4.C
	8. místo	Alžběta Bláhová, septima

Celostátní kolo:

Kategorie D

2. místo

Jan Navara, 4.C

Mezinárodní kolo, Tchaj-wan

Kategorie D

účast

Jan Navara, 4.C

Eurorébus

Soutěž jednotlivců:

Krajské kolo:

Kategorie SŠ

4. místo

Michal Gabriel, kvinta

Soutěž družstev:

Krajské kolo:

Kategorie SŠ

2. místo

družstvo:
Alžběta Bláhová, septima
Jan Brabec, 3.C
Dominik Moravec, 3.C

Národní kolo:

Kategorie SŠ

účast

družstvo:
Jan Brabec, 3.C
Dominik Moravec, 3.C
Tereza Pavlíková, 3.C

Matematická olympiáda

Okresní kolo:

Kategorie Z6

1. – 4. místo

Antonín Prantl, prima

1. – 4. místo

Adam Vrchlavský, prima

6. místo

Martin Šatra, prima

8. – 9. místo

Tomáš Chvosta, prima

10. – 12. místo

Pavla Kozlovská, prima

13. místo

Miloš Benedikt, prima

Kategorie Z7

1. – 2. místo

Jan Dubský, sekunda

4. místo

Vojtěch Kursch, sekunda

Kategorie Z8

5. místo

Kateřina Malkusová, tercie

6. – 11. místo

Denisa Peterková, tercie

6. – 11. místo

Michaela Břejchová, tercie

Kategorie Z9

3. místo

Pavel Neumitka, kvarta

11. místo

Daniel Pacák, kvarta

12. – 15. místo

Miroslav Mařík, kvarta

Krajské kolo:

Kategorie Z9

18. – 24. místo

Pavel Neumitka, kvarta

Kategorie A

4. místo

Jan Navara, 4.C

9. – 12. místo

Jan Veselý, 3.A

17. – 21. místo

Lukáš Kohout, oktáva

Kategorie B

11. – 15. místo

Petr Kala, 2.A, Jiří Vojík, 2.B

17. místo

Drahomír Kolenčík, 2.C

Kategorie C

4. místo	Michal Gabriel, kvinta
5. – 6. místo	Michaela Štěpánková, 1.C
8. – 11. místo	Markéta Jůzlová, 1.A
19. – 22. místo	Jan Staněk, kvinta

Matematický klokan**Okresní kolo:**

Kategorie Benjamín	2. místo	Filip Hanzelín, sekunda
Kategorie Kadet	2. místo	Kateřina Malkusová, tercie
Kategorie Junior	3. – 4. místo	Jan Staněk, kvinta
Kategorie Student	1. místo	František Nesveda, septima
	2. místo	Jakub Maršán, 3.C

Krajské kolo:

Kategorie Student	1. místo	František Nesveda, septima
-------------------	----------	----------------------------

Logická olympiáda**Krajské kolo:**

5. místo	Hana Gabrielová, 4.C
----------	----------------------

Fyzikální olympiáda**Okresní kolo:**

Kategorie E	6. – 7. místo	Neumitka Pavel, kvarta
-------------	---------------	------------------------

Krajské kolo:

Kategorie D	5. místo	Michael Gabriel, kvinta
	16. místo	Lucie Pivovarská, 1.B
Kategorie C	9. místo	Petr Kala, 2.A
Kategorie B	2. místo	Jan Veselý, 3.A

Chemická olympiáda**Okresní kolo:**

5. místo	David Jirsa, kvarta
8. místo	Pavel Neumitka, kvarta
9. místo	Miroslav Mařík, kvarta
10. místo	Marek Kordík, kvarta

Krajské kolo:

Kategorie C	2. místo	Eva Škulková, 2.A
	3. místo	Drahomír Kolenčík, 2.C
	5. místo	Petr Kala, 2.A

Kategorie B	6. místo	Drahomír Kolenčík, 2.A
	8. místo	Petr Kadlec, septima
Kategorie A	1. místo	Anna Burdová, oktáva

Celostátní kolo:

Kategorie A	účast	Anna Burdová, oktáva
-------------	-------	----------------------

Biologická olympiáda

Okresní kolo:

Kategorie D	8. místo	Simona Vargová, sekunda
Kategorie C	7. místo	Jan Klíma, tercie
	16. místo	Miroslav Mařík, kvarta

Krajské kolo:

Kategorie B	8. místo	Matouš Vinš, 1.C
Kategorie A	1. místo	Hana Harantová, oktáva
	8. místo	Miroslav Homola, 3.C

Celostátní kolo:

Kategorie A	10. místo	Hana Harantová, oktáva
-------------	-----------	------------------------

Ekologická olympiáda

Krajské kolo:

4. místo	družstvo: Hana Harantová, oktáva Miroslav Homola, 3.C Jakub Kadlec, 4.B
----------	--

Přírodovědná soutěž DDM Strakonice – „Kdo umí, ten umí“

6. třída:	1. místo	Tereza Nováková, prima
	4. – 6. místo	Tomáš Kortus, prima
	7. – 8. místo	Vít Švejda, prima

Přírodovědná soutěž „Den Země“

III. kategorie	21. místo	Veronika Bublíková, tercie Denisa Peterková, tercie
----------------	-----------	--

Sportovní soutěže

Soutěž středních škol a SOU ve stolním tenisu

Okresní kolo:	1. místo	družstvo chlapců
	1. místo	družstvo dívek
Krajské kolo:	1. místo	družstvo chlapců
	2. místo	družstvo dívek
Republikové finále:	9. místo	družstvo chlapců

Soutěž středních škol a SOU v basketbalu

Okresní kolo:	1. místo	družstvo chlapců
	1. místo	družstvo dívek
Krajské kolo:	1. místo	družstvo dívek
	4. místo	družstvo chlapců

Corný – Středoškolský pohár v atletice

Okresní kolo:	1. místo	družstvo dívek
	2. místo	družstvo chlapců
Krajské kolo:	4. místo	družstvo dívek

Okresní atletická olympiáda

Mladší žákyně:	5. místo	štafeta – družstvo dívek
	6. místo	Tereza Nováková, prima (50m)
	7. místo	Kateřina Matoušková, sekunda (150m)
	9. místo	Tereza Nováková, prima (60m)
	10. místo	Eliška Miková, sekunda (hod kriketovým míčkem)
	11. místo	Eliška Miková, sekunda (60m)
Starší žákyně:	13. místo	Lucie Kunclová, prima (skok daleký)
	4. místo	Tereza Kunclová, tercie (skok daleký)
	7. místo	Veronika Bublíková, tercie (150m, skok do dálky)
	9. místo	Lenka Remešová, kvarta (vrh koulí)
	11. místo	Tereza Kunclová, tercie (skok vysoký)

Soutěž základních škol v halové kopané

Okresní kolo:	6. místo	družstvo chlapců (mladší žáci)
	10. místo	družstvo chlapců (starší žáci)

Soutěž středních škol a SOU v kopané

Okresní kolo:	2. místo	družstvo chlapců
---------------	----------	------------------

Soutěž středních škol a SOU v plavání

Okresní kolo:	1. místo	družstvo chlapců
Krajské kolo:	2. místo	družstvo chlapců

Soutěž základních škol ve florbalu

Okresní kolo:	7. – 9. místo	družstvo chlapců
---------------	---------------	------------------

Vánoční turnaj základních škol ve florbalu

3. místo	družstvo chlapců
----------	------------------

Soutěž středních škol ve florbalu

Okresní kolo:	1. místo	družstvo dívek
	5. místo	družstvo chlapců

Soutěž středních škol a SOU ve volejbalu

Okresní kolo:	3. místo	družstvo dívek
	4. místo	družstvo chlapců

Lyžařská olympiáda Jihočeského kraje ve sjezdovém lyžování (Hochficht, Rakousko)

8. místo	Josef Mráz, 4.C
22. místo	Petr Jeníček, 2.A
27. místo	Dušan Maleček, 2.A

Soutěž základních škol v házené Novinářský kalamář

4. místo	družstvo chlapců
----------	------------------

Sportovní utkání s partnerským gymnáziem v Nabburgu (SRN) – kopaná, volejbal, košíková

1. místo	družstvo chlapců – kopaná
1. místo	družstvo dívek – volejbal
2. místo	družstvo chlapců – košíková

Nejúspěšnější reprezentanti gymnázia Strakonice:

družstvo chlapců (stolní tenis): Jiří Černý (4.A), Petr Jeníček (2.A), Martin Lešák (3.C)

Prima

Při hodině literatury:

Pí uč. Fajová: „Vyjmenujte části Starého zákona.“

Daniela reaguje pohotově: „Starý zákon obsahuje Pět knih Mojžíšových. První se jmenuje Genesis a druhá Exitus...“

Bačovčin Jan, Benedikt Miloš, Bodnárová Nicola, Dunovský Nikolas, Hlaváčová Barbora, Chvosta Tomáš, Kadlec Martin, Keclík Daniel, Kortus Tomáš, Kozlovská Pavla, Kunclová Kateřina, Kunclová Lucie, Lišková Anna, Malinová Adéla, Nárovcová Simona, Nepeřená Natálie, Nováková Tereza Anna, Pihera Pavel, Prantl Antonín, Šatra Martin, Štruncová Anna, Švejda Vít, Vácha Marek, Vašková Barbora, Veselá Lucie, Vlasáková Karolína, Vrchlavský Adam, Zábranská Anna, Zákostelecká Marie

Sekunda

S naší třídou je to těžké. Někteří kantoři kvůli nám dělají při zkoušení stojky, jiní nám vyhrožují, že nás vdechnou nebo popřípadě probodnou ukazovátkem. Vzhledem ke každodenním výletům některých žáků na toaletu během vyučování se objevil návrh na hromadnou návštěvu u urologa. Jsme prostě bezva třída.

Při zeměpisu probíráme hospodářství jihozápadní Asie a paní učitelka nám sděluje, že je zde rozšířen textilní průmysl, zejména tkaní perských koberců z kozí vlny. Daniela zpozorní: „Oni mají barevné kozy?“

Bačovčinová Marie, Dubský Jan, Hanzelín Filip, Herdová Gabriela, Hlouchová Hana, Hradil Oldřich, Chvostová Magdalena, Jankovec Adam, Jelínek Martin, Klímová Hana, Krliš Lukáš, Kursch Vojtěch, Lávičková Anna, Manová Šárka, Máška Jiří, Matoušková Kateřina, Miková Eliška, Náhlík Richard, Neužil Adam, Razak Karim, Rysková Kateřina, Soukup Kamil, Škoda David, Štěr Václav, Tůma Jan, Uhlíková Daniela, Vargová Simona, Voldánová Adéla, Zábranská Dora, Zimanzl Tomáš

Tercie

Vítek Špoula čte při dělené hodině češtiny: „Slova mýdlo, mydlínky a namydlit se jsou slova ... z koupelny.“ Třída se směje. Chvilí je rozebíráme a pak se paní učitelka ptá: „Tak co je to za slova?“ Ze třídy se ozývá: „Jsou to slova koupelnová.“

Balíková Anežka, Brejchová Michaela, Bublíková Veronika, Flanderová Vendula, Formánková Martina, Hlinšťáková Anna, Janochová Šárka, Klíma Jan, Kopčanská Šárka, Kopková Kateřina, Kořánová Ivana, Kotálová Dominika, Kovalčík Petr, Kudláčková Veronika, Kunclová Tereza, Kvasničková Jiřina, Lacinová Anna, Laně Jan, Malkusová Kateřina, Malota Vít, Mikešová Eva, Muchová Kateřina, Peterková Denisa, Piherová Magdaléna, Pirná Renata, Remešová Lenka, Suchá Adéla, Špoula Vítek, Tomášková Radka, Zákostelecká Julie

Kvarta

Prožili jsme spolu čtyři roky. Nebylo to vždy lehké, to ne. Ale nakonec se ukázalo, že dokážeme jako parta držet při sobě. :) V prosinci jsme se prohнали školou jako čerti a andělé s historicky nejmenším Mikulášem :) Na květnový majáles jsme se zase za rekordních 6 dní dokázali stylizovat do 60. let a vytvořit parádní atmosféru pravé ‚beatlemánie‘ s neodolatelnými Beatles a ječícími fanynkami. :) Zkrátka a dobře, ještě další čtyři roky nás čekají. A budou určitě stát za to...:)

Paní Míková zkouší a chce po třídě, aby zkoušení poslouchala. Nikoho to však nebaví...
Paní Míková (koukne na Míru): „Míra, ten už se tady nudí...“, (koukne na Vendy)
„... Vendula už napsala esemesky všem známým...“, (koukne na Kačku Ž. s Jenny)
„... holky už si zahrály nejméně dvě hry piškvorek...“, (koukne na Petra sedícího s Kačkou K.) „... Jeřábek už si určitě domluvil rande...“

Balík Marek, Bittner Radim, Buchtelová Hana, Černá Adéla, Hájek Jan, Hrachovcová Jana, Jeřábek Petr, Jirsa David, Knetlová Irena, Kordík Marek, Kovářová Kateřina, Kunešová Vendula, Kvěchová Silvie, Manová Veronika, Mařík Miroslav, Matějková Barbora, Neumitka Pavel, Novák Martin, Pacák Daniel, Pechová Kateřina, Plášil Jakub, Pomezný Lukáš, Rábová Veronika, Říha David, Soukup Tomáš, Srb Pavel, Šochmanová Magdalena, Tuháčková Linda, Vachuška Jakub, Žejdlová Kateřina

Kvinta

Ze života kvintána/kvintánky:

Září – Plni očekávání.

Říjen – Taneční v plném proudu.

Listopad – Třídní schůzky: stres!

Prosinec – Hurá na hory!

Leden – Vysvědčení: do června to určitě vylepším!

Únor – Pohoda, klídek.

Březen - Nuda pokračuje.

Duben – Začnu se učit. Apríl!

Květen – Po majálesu se opravdu začnu učit.

Červen – Zase to nevyšlo...

Červenec, srpen – Teď si odpočinu a v září se opravdu začnu učit!

Bláha Jan, Dufek Denis, Frnochová Lucie, Gabriel Michal, Gregora Josef, Hanischová Sandra, Hrabáková Yvetta, Chvostová Klára, Jankovec Tom, Kadaňová Aneta, Kadlec Ondřej, Kopáček Ondřej, Kopáček Radim, Kučera Štěpán, Líbenková Markéta, Maleček Kamil, Masopustová Jitka, Mašata David, Mašek Petr, Míková Zuzana, Novák Jakub, Petříková Lenka, Staněk Jan, Šmolíková Jaroslava, Šuldová Sabina, Vandrovcová Pavla

Sexta

Paní učitelka Klichová zkouší látku z dějepisu: „Proč podnikali Vikingové ty nájezdy a objevné plavby?“

Štěpán přemýšlí: „No...protože...oni asi byli taková zvědaví.“

K. R. vypráví o své nové barvě vlasů: „Ale nebudu je mít úplně černý, jenom tmavší než teď. Ta barva vrhá takový tmavý odlesky, a tak někdy vypadá jako černá, třeba ve tmě...“

Burleová Michaela, Čadková Aneta, Černá Zuzana, Doulová Lucie, Horejšová Aneta, Chochol Filip, Ježková Anna, Johanes Robert, Kalinay Radomír, Kohout Martin, Komrsková Monika, Korejsová Miroslava, Křížová Renata, Mareš Vojtěch, Míková Pavla, Neumitková Kateřina, Panuška Michal, Pelán Štěpán, Ruttenbacherová Klára, Vacková Markéta, Vysoká Lenka, Woldřichová Lucie

Septima

ČERNÁ KRONIKA

Septima očistila své jméno!

Strakonice – Po dvou letech komplikovaného pátrání a bezpočtu vyčerpávajících hodin strávených v soudních síních byl pro nedostatek důkazů definitivně osvobozen údajný pachatel jednoho z nejzávažnějších trestných činů moderní historie strakonického gymnázia – třída septima. Centrem celé kauzy se stalo tajuplné zmizení třídní knihy, úředního to dokumentu shromažďujícího veškerá osobní data všech členů. Organizovaný gang, který po celou dobu zatvrzele odmítal jakýkoliv podíl na únosu třídní knihy, zároveň však upřímně a hluboce litoval její ztráty, byl na základě rozsudku sankcionován pouze ústním napomenutím a zákazem vykonání třídního výletu. Septima je tedy osvobozena, leč veřejnosti zůstává osud třídnice stále neznámý. Tušení, kde je konec diskutovanému corpu delicti, mohou mít nejspíše jen zahraniční špičky kriminalistických expertíz.

Bartoš Martin, Bláhová Alžběta, Hlava Miroslav, Kadlec Filip, Kadlec Petr, Kadlecová Gabriela, Kadlecová Veronika, Klasová Aneta, Kohout Petr, Krupka Jaroslav, Kubů Stanislav, Kyznarová Daniela, Němečková Klára, Nesveda František, Peikerová Karolína, Počinková Kamila, Pojsl Lukáš, Prantl Jiří, Silovská Jana, Šobrová Markéta, Šochman Michal, Šochmanová Marie, Švecová Lucie, Švecová Stanislava, Švédová Renata, Tran Dinh Dung, Veselý Josef, Vlk Patrik, Vršecká Lucie, Žižková Klára

Oktáva

Maturity. Pavel neočekávaně maturuje z pěti předmětů, jde tedy na řadu jako poslední. Jde se na něj podívat celá třída! Součástí zkoušky z hudební výchovy je zpěv lidové písně za doprovodu kytary. Pavel začíná nervózně prohledávat kapsy, načež s hrůzou zjistí, že zapomněl trsátko. Mezi námi se začíná objevovat pověstný šum. Nakonec je nabídnuto trsátko ze školních zdrojů a Pavel se nejistým krokem vydává ke spásné skříňce. Dav je ale nemilosrdný, propuká v dušený smích. Pavel nevydrží: „Paní profesorko, mohl bych vás o něco požádat?“

Prof. Rysová: „Jistě, Pavle. Co by sis přál?“

„Mohl bych poprosit...“

Honza M.: „...abyste mě doprovodila na dřívka?“

Pozn.: Pavel chtěl poprosit, abychom byli ze zkušební místnosti vyhozeni.

Bezpalec Zdeněk, Buchtele Pavel, Burdová Anna, Doležalová Monika, Fiňková Andrea, Harantová Hana, Janoutová Hana, Jiroušková Jitka, Kajtman Jan, Kalíšková Petra, Kocourková Radka, Kohout Lukáš, Kořánová Pavla, Králová Radka, Líbenková Anna, Mareš Jan, Nikodem David, Ouředníková Petra, Pavlíková Kristina, Podlahová Klára, Rys Pavel, Telinger Petr, Veselý Jan, Virostková Klára

1.A

1. září do armády strakonického gymnázia přibyl nový pluk s názvem 1.A. Nepřátelé jásali. Dvaatřicetičlenná parta „zelenáčů“ se jim zdála být snadným terčem pro předávání vědomostí různého druhu a jejich následné testování v podobě zkoušení a písemek. Ale my se nedali. Začali jsme se řadit do šiků, odhodláni držet se přední bojové linie a nic si nenechat natlouct do hlav. Po úspěšném osvojení umění obrany následovala další meta – naučit se strategickému vysílání silnějších bojovníků s předpoklady pro daný předmět ze zákopů do útoku, aby kryli naši kolektivní nevědomost. I tyto partyzánské útoky se brzy setkaly s úspěchem. Zvláštní ocenění patří naší tajné službě, která se rozhodující měrou podílela na našich úspěších, odhalujíc utajované informace o testech. První bitva je úspěšně za námi. Válka sice ještě nekončí, ale my budeme vždy připraveni znovu jít do akce!

Pan Chalupa: „Tak si smažte své pracovní složky... Novák si ještě nesmazal složku. Novák si neumí smazat složku, nebo co? Nováku, já si tě najdu!

Fanda: „Ale pane učiteli, to je přece vaše složka.“

Pan Chalupa: „Aha ...”

Benešová Hana, Bestrejková Jana, Bublíková Hana, Duspivová Marcela, Gross Ladislav, Hronková Adéla, Jozová Šárka, Jůzlová Markéta, Kadlecová Martina, Karešová Denisa, Kouba František, Král Václav, Kratochvílová Petra, Kvardová Karolína, Ladislav František, Linhartová Michaela, Mai Ngoc Minh, Maršák Richard, Mařík Michal, Masáková Kamila, Pasovská Martina, Posavádová Tereza, Račáková Michaela, Rejžková Regina, Rychtář Michal, Řezáčová Tereza, Slavíček Ondřej, Sobolčíková Tereza, Šimon Petr, Valešová Daniela, Vaněček Jan, Vávrová Eliška, Vilímová Kateřina

1.B

Když jsme prošli branou školy,
začaly nás chvátit mdloby.
Nikde mapa, všude chodby,
kudy se dát, kdo nám poví?

Nekonečná fronta k jídlu
přetrpí se snad.
Proč ale tak dlouho čekat,
když nás tíží hlad?

M.P.: „Kdybyste uměl anglicky, doporučil bych vám dobrou knížku na paměť...“
Pan uč. Vaněček: „Aha, a jak se jmenuje?“
M.P.: „To si nepamatuju.“

Známe ta svá předsevzetí:
BUDU PILNÝ ŽÁK!
Hned jak se rok začne krátit,
mizí všechno v prach!

Bergerová Nikola, Brabec Jan, Brůžek Jindřich, Burianová Jana, Cuhrová Šarlota, Čiháková Barbora, Dunovský Ondřej, Hájková Pavlína, Halounová Kateřina, Hanzlová Sandra, Christelbauer Jan, Jandová Denisa, Kohel Petr, Kohoutová Nela, Kopenec Tomáš, Marešová Pavla, Peterková Tereza, Pisinger Michael, Pivovarská Lucie, Požárková Adéla, Rejžková Kristýna, Solarová Veronika, Škotková Michaela, Šlajsová Pavla, Šolá Jitka, Turková Natálie, Tvrdá Pavla, Viktorová Romana, Vlková Dagmar, Vokáčová Zuzana, Vrána David

1.C

Osudné dveře

„Proč má gymnázium tolik dveří a na žádných cedulku 1.C?“ ptal jsem se sám sebe první školní den. Prošel jsem celou budovou a konečně za posledními dveřmi našel správnou třídu. Cíli vyjevení jsme si odeseděli naše první hodiny a zamířili domů. Při cestě chodbou se náhle ozvala rána a ze dveří vyšel pan prof. Žíla. Můj spolužák kamsi zmizel...

Během roku jsme hledali ty správné dveře mnohokrát. Bez nich by ve škole nebyla tajemnost, chybělo by napětí a vytratilo by se všechno překvapení, které skrývají. Bez dveří by gymnázium nebylo gymnáziem, ale spíše autobusovou zastávkou.

Adlerová Barbora, Čenovská Kateřina, Drábová Veronika, Fialová Eliška, Hlinka Tomáš, Hrabáková Lenka, Hromádková Václava, Chalupská Kateřina, Jarolím Jakub, Kalivodová Kristýna, Kopal Petr, Kozák Petr, Kučerová Kateřina, Kuncel Martin, Kurzová Kristýna, Kvardová Jana, Mašek Adam, Nikodemová Petra, Průcha Jaroslav, Sladký Aleš, Soukupová Veronika, Svobodová Linda, Šavřda Karel, Šebek Jan, Šíp Martin, Štěpáníková Veronika, Štěpánková Michaela, Švojgrová Tereza, Veselá Tereza, Vinš Matouš, Vítová Michaela, Zlochová Marie

2.A

Anketa o nejlepší a nejhorší zážitek školního roku 2009/2010

Nejlepší:

1. výlet
2. majáles
3. škola („furt se mi tam líbí“)

Nejhorší:

1. tělocvik při 5°C za deště
2. dvouhodinovka fyziky
3. školník má zavřeno v bufetu

Pan uč. Hruška při pohledu na zaplněné sektory na začátku hodiny dějepisu: „Navzdory tomu, že jsem neúplatný, se písemka odkládá na neurčito.“

Andrle Jan, Bílková Lucie, Červená Lucie, Elgr Antonín, Hanzlová Monika, Horynová Eva, Jandová Barbora, Jeníček Petr, Jeníčková Lucie, Káchová Kateřina, Kala Petr, Kubele Michal, Kůsová Lenka, Maleček Dušan, Matyásková Kateřina, Mazanec Adam, Ouředníková Barbora, Paroubková Zdeňka, Pelešková Kristýna, Pincová Pavlína, Pisinger Richard, Rychtářová Olga, Samec Jakub, Samec Matěj, Šísl Václav, Škulková Eva, Trojan Jiří, Truhlářová Eva, Tvrdá Tereza, Vincíková Anna

2.B

Paní Klichová: „To jsem ráda, že si děláte taháky na všechny předměty, ne jenom na dějepis.“

O výtvarce se učíme hudebku a řešíme slohy. Najednou Bořík: „Já nechápu ty lidi v A-Z kvízu. Stojí tam, všechno vědí i bez taháku. A když neví, ani si neporadí.“

Bambásková Kateřina, Bláhová Šárka, Boř David, Broulim David, Brousilová Klára, Formánková Aneta, Gaierová Věra, Harnisch David, Chod Jakub, Jirsa Lukáš, Kalbáčová Jana, Kotorová Michaela, Kovárna Jaroslav, Krapsová Jitka, Krlišová Zdeňka, Kubičková Monika, Kuděj Jan, Kuncipálová Kateřina, Kurzová Andrea, Levá Jana, Malčík Vojtěch, Maroušek Pavel, Mráz Petr, Pýcha Jaroslav, Soukupová Magdalena, Stögerová Christiana, Svobodová Dana, Šedinová Nikola, Škoda Roman, Švecová Nikol, Vachuška Alexander, Vojík Jiří

2. C

Český jazyk, 11. 2. 2010

Praktikantka: „Kdo chybí kromě Blatenských?“

Odněkud se ozve: „Vondrysová!“

Praktikantka: „Rysová?!“

Paní Rysová: „Rysová v první lavici!“

Boušková Dagmar, Božková Radka, Brušáková Nikola, Brůžková Jana, Danielová Nikola, Hlavajčík Tomáš, Hlavatý Ondřej, Holáková Natálie, Chvátal Petr, Kašparová Barbora, Klukanová Barbora, Kolenčík Drahomír, Krumpová Radka, Malá Pavlína, Matoušková Veronika, Melichar Bohumil, Miltová Lucie, Náprstková Michaela, Oberfalcer Filip, Pasovská Petra, Polanka Martin, Příbáň Filip, Sedláček Ondřej, Sovová Alena, Suchá Lucie, Šimek Filip, Trojanová Alžběta, Vondrysová Lucie, Wieser Jan, Zbíral Jakub, Zelenková Dominika

3.A

Matematika. Pan profesor Žíla: „Třeba ty! No, ty! Pojd' sem a nahlas mi, kdo chybí. A vy ostatní si mezitím spočítejte ten příklad, co byl v písemce. Mně se ho totiž nechce počítat. A ty mi diktuj, kdo to teda chybí.“

„Ale oni ještě přijdou!“ ohradí se Jirka Jirsa.

„Tak hele, buď mi řekneš, kdo chybí, nebo tam napíšu tebe.“

„Ale...“

„J, J, Ji, Jir, Jirs...“, diktuje si pan profesor do pera.

„Nejedlý, Baloun!“ zvolá v záchvatu úzkosti Jirka.

„No vidíš, jak to jde! To znám: Nejedlý, tomu zase uletěly včely, a Baloun, ten ještě nedokouřil svoje poslední cigáro. Jaký třídní, taková třída!“ zafilozofuje pan profesor.

„A vy, už jste na to přišli? Pelci?“

„Když bychom vytkli trojku, dosadili si do substituce a...“

„Prosímte, to už budu dávno v Ráji a budu mít třetí žejdlík, a ty tu budeš furt počítat!“

Baloun Tomáš, Blatská Lenka, Čížková Andrea, Hiřmanová Hana, Hradský Ondřej, Hrochová Kristýna, Charvátová Nikola, Jáchimová Karolína, Janochová Barbora, Ježková Vendula, Jirsa Jiří, Karlíčková Hedvika, Klíma Karel, Kopáčová Hana, Kovalčík Ondřej, Kůsová Monika, Kůtová Květa, Mareš Vojtěch, Nejedlý Pavel, Novák Jaroslav, Nováková Martina, Novotná Jana, Ovsíková Klára, Pelc Václav, Poskočil Daniel, Slavíková Eva, Šimková Marie, Šulc David, Turková Barbora, Veselý Jan

3.B

O významu fénu

Třetí týden v září se naše třída vydala na cyklistický kurz, který by se dal nazvat zkouškou zdatnosti. Hned první den při odjezdu přelo a přelo. V čele s našimi náčelníky - pány profesory Jandou a Plačkem - jsme se nenechali odradit, nasedli na kola a vyrazili směr Annín. Promočení až na kost jsme v podvečer dorazili do kempu.

K našemu zděšení se ukázalo, že mokré oblečení nemáme kde usušit. Všude byla zima. A vlhko. Před chladem nás nakonec zachránily fény na vlasy. Dá se jimi sušit, dá se jimi topit. Fénu chvála budiž vzdána.

Augustín Pavel, Hanzlíková Šárka, Herman Jan, Hošek Vladislav, Houdek Lukáš, Chalupa Ondřej, Ježek Vojtěch, Kalianková Michaela, Kápl Václav, Kolářová Sandra, Koubová Lenka, Krejčová Zuzana, Marušová Pavla, Mráz David, Pavlíčková Šárka, Poláčková Kristýna, Slavíková Veronika, Smolejová Jana, Soukupová Veronika, Sovová Monika, Strnadová Kateřina, Svačinová Petra, Svobodová Petra, Šmat Václav, Šobotníková Petra, Štrom Tomáš, Trávníčková Andrea, Turek Pavel, Urbánek Milan

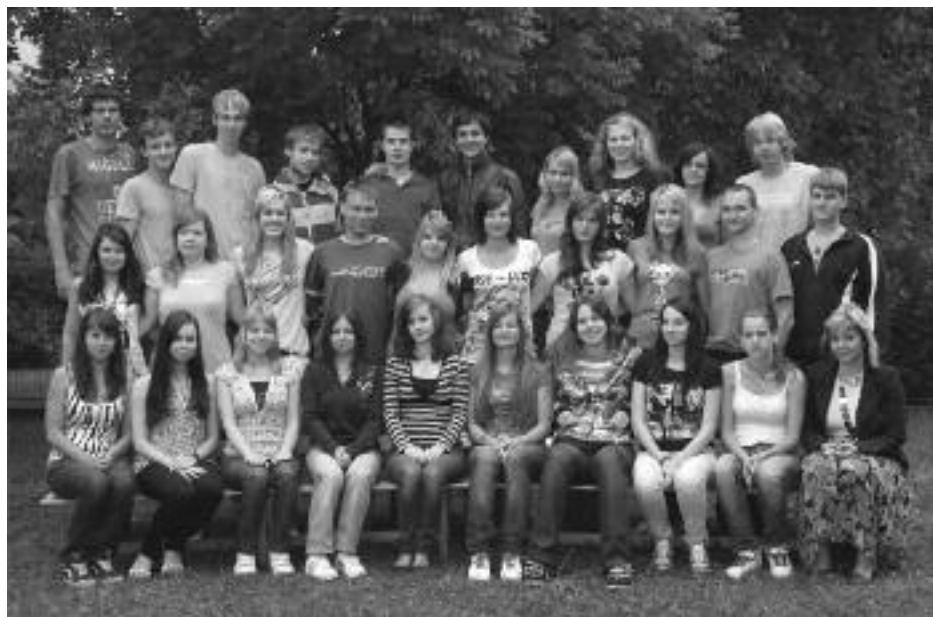
3.C

Tuto třídu tvoří seskupení mladých krásných slečen, jejichž milá převaha nikdy není na škodu, a menšina urostlých nebojácných mužů, již bojují za zájmy své, ale i všech. Každý z nás je osobnost tak jedinečná a tak charakteristicky osobitá, že žádný z učitelů nenašel univerzální způsob, jak docílit toho, aby nad námi zvítězil a donutil nás se podřídít. Jen jediné se to poštěstilo, a to díky mateřskému srdíčku, které má – třídní Zuzance. Zastává roli naší druhé maminky, jež kdykoli pomůže, pofouká kdejakou bolístku, ale hlavně nás nikdy s ničím nenechá ve štychu a zastane se nás všech za každé situace. Celá naše třída je ohromná rodina, kde neshody a sváry nejsou na pořadu dne. Zde vládne harmonie a porozumění. Vždy táhneme za jeden provaz.

Paní Klichová: „Kde máš taháka?“

Filip: „Já ho nemám, já jsem čistej.“

Paní Klichová: „Čistěj jako Panenka Marie, říkáš? Ale ta taky porodila...“

Bláha Filip, Brabec Jan, Holínová Lenka, Homola Miroslav, Karešová Aneta, Kašpírková Jana, Keplová Nelly, Koebele Lýdie, Kotousová Andrea, Kovářová Michaela, Křiváčková Alice, Kučerová Pavla, Kučerová Šárka, Lešák Martin, Linhartová Nikola, Maršán Jakub, Moravec Dominik, Němec Josef, Neužil Petr, Pavlíková Tereza, Petříková Nikola, Roblová Eliška, Roblová Kateřina, Roučková Eva, Samcová Michaela, Solich Radek, Soukupová Ivana, Šenderová Lenka, Šilhanová Karolína, Šťovíčková Lucie, Švejda Vojtěch, Vaněček Jaromír

4.A

S radostí v srdci oznamujeme, že 4.A dokončila svou cestu za vzděláním na našem ústavu. Nezbyvá než poděkovat těm, kteří nám byli vzorem a opěrnou berličkou ve chvílích nejtěžších. Těm, pod jejichž rukama se odděluje zrno od plev. Poznali jste v nás ona zdravá a vyklíčení schopná zrna. Můžete si být jisti, že jasná budoucnost našeho národa je v dobrých rukou. Děkujeme vám, že jste celé čtyři roky dodržovali zásady, které stanovil Komenský. I když to s vámi nebyla vždy škola hrou, musíme si sebekriticky přiznat – s námi taky ne. Díky vaší péči víme, že nástrahy osudu zvládneme, a nějaká ta hloupost nás nerozhodí. Děkujeme a přejeme spoustu dalších skvělých studentů, obzvláště pak naší paní třídní. Děkujeme moc a loučíme se.

Bečvářová Michaela, Benešová Barbora, Brožová Michaela, Černý Jiří, Ešnerová Aneta, Hiřman Radek, Hůlovcová Tereza, Janoutová Alena, Jílek Jakub, Jonáš Libor, Kolářová Veronika, Kopalová Markéta, Kossúthová Eva, Krametbauer Michal, Maxa Hynek, Merašická Barbora, Mužíková Marcela, Nejedlá Michaela, Němec Jiří, Odvárková Kateřina, Papež Karel, Řezníková Martina, Schneedörfler Marek, Šimáková Marie, Šípková Michaela, Štěrbík Matěj, Tetour Michael, Trefná Denisa, Vacek Martin, Vránová Veronika, Zrostlíková Anna

4.B

WANTED

Ředitelství školy vyhláší pátrání po třídě 4.B (2006 – 2010) z důvodu spáchání trestného činu ublížení na psychickém zdraví členům pedagogického sboru gymnázia, v několika případech s následkem nevratných změn, dále pak z důvodu zamoření šesti skříněk, vysklení okna v ředitelně a velkého množství dalších přestupků proti školnímu řádu.

Odměnou za dopadení jakéhokoliv člena tohoto legendárního gangu bude roční bezplatné stravování v bufetu U Školníka.

Babková Michaela, Bartošová Tereza, Benešová Ivana, Havlíčková Eliška, Hluchý Tomáš, Chyla Miroslav, Jůzlová Tereza, Kadlec Jakub, Kocúr David, Kochová Nicole, Krabač Tomáš, Krejčová Michaela, Křešnička Tomáš, Křišťanová Pavla, Kubelová Sandra, Kučera Martin, Lukešová Andrea, Matějka Šimon, Mráz Luděk, Náhunková Kateřina, Opavová Michaela, Petlánová Tereza, Podlešák Ladislav, Předota Michal, Reisner František, Šipošová Eliška, Šmídová Tereza, Šolá Martina, Táborová Pavla, Tyrpekl Lukáš, Váňová Dominika, Žitná Eva

4.C

Paní Trávníčková: „Mezitím, co budu zkoušet, vy si napíšete přehled.“

Třída hučením odporuje: „Neeeeeeeeee...“

Paní Trávníčková: „Co ne? Vy si nechcete psát přehled? Vždyť je tak krásný!“

Ve třídě se ozvou vibrace.

Pan Hruška: „Vypni si ty vibrace!“

Po chvilce zamyšlení dodá: „Doufám teda, že je to telefon.“

Třída na p. Žílu: „Máte už opravený ty písemky?“

Pan profesor se odebere hledat do kabinetu. Po několika minutách se vrátí a s uspokojením prohlásí: „Mám tam napsáno, že až po pampeliškách.“

Blažková Helena, Brücklerová Pavla, Gabrielová Hana, Hájková Barbora, Haladová Michaela, Horejšová Martina, Horňáková Zuzana, Hromek Tomáš, Chalupská Lenka, Chval František, Junek Zdeněk, Kalíšová Monika, Kozáková Lucie, Kozmová Nikola, Krejčová Kateřina, Křivanec Jaroslav, Kučerová Tereza, Kurzová Ivana, Linhartová Klára, Mráz Josef, Navara Jan, Nováková Martina, Nýdlová Alžběta, Palečková Zuzana, Polánka Jan, Silovská Anna, Smolíková Veronika, Špátová Markéta, Ulm Lukáš, Vinterová Lucie, Vojtová Aneta, Zábranská Michaela

Majáles zablokoval ulice

Strakonice – V pátek 7. května strakonické ulice zaplnil průvod pětistovky gymnazistů. Letošní majáles se nesl v duchu oslav 90. výročí založení Gymnázia Strakonice. Dvacítká tříd divákům ukázala průřez gymnaziální historií. Královnou a králem majálesu byli na základě hlasování studentů vyhlášeni Kateřina Muchová a Miroslav Homola. Po průvodu pokračoval program u lávky ke strakonickému hradu. Jednotlivé třídy představily svá vystoupení a večer zde koncertovaly kapely, v nichž působí současní nebo minulí gymnazisté. Mezi kapelami nechyběli ani vítězové přehlídky amatérských kapel Temple Muzyka – strakonická formace 12° Bagpipers.

-hř- (Hana Řezáčová, absolventka G Strakonice), Týdeník Strakonicko, květen 2010

Připomínka prvomájových průvodů - 3.A

Připomínka let šedesátých v podání kvarty

Průvod zaplnil i Velké náměstí. Čelo průvodu připomínalo první majáles - 2.C

Ke studiu na gymnáziu neodmyslitelně patří cyklokurzy, zde v podání třídy 1.B

3.C připomněla nácvik spartakiádních vystoupení

Výsledky přijímacího řízení pro školní rok 2010/2011

Osmileté studium:

Kolo	1. kolo	2.kolo
Počet přihlášených	33	2
Počet přijatých	30	2
Zápisových lístků	28	2

Po přijímacím řízení do primy osmiletého gymnázia nastoupí 30 žáků.

Kritéria přijetí:

Dosažení min. 10 bodů v testu obecných studijních předpokladů (OSP). Žáci, kteří nesplní toto kritérium, nemohou být přijati.

Pořadí žáků bude určeno na základě výsledného počtu bodů:

- a) body za test OSP - **max. 60 bodů**
- b) body za prospěch na ZŠ – **max. 15 bodů**; min. 0 bodů; výpočet: 30 bodů mínus součet známek z **českého jazyka, prvního cizího jazyka** (pokud má uchazeč dva cizí jazyky, ZŠ při kontrole přihlášky označí první cizí jazyk), **matematiky, vlastivědy a přírodovědy** za poslední tři klasifikační období na základní škole (1. a 2. pololetí 4. třídy a 1. pololetí 5. třídy ZŠ);
- c) slovní výstupní hodnocení nebude bodově zohledněno.

V případě rovnosti bodů budou uchazeči seřazeni postupně podle kritérií:

- 1) vyšší bodový zisk z testu OSP (viz bod a)
- 2) vyšší počet bodů za prospěch (viz bod b)
- 3) s ohledem na studijní výsledky v 1. pololetí 5. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, vlastivědy a přírodovědy
- 4) s ohledem na studijní výsledky v 2. pololetí 4. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, vlastivědy a přírodovědy
- 5) s ohledem na studijní výsledky v 1. pololetí 4. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, vlastivědy a přírodovědy

Přijímací zkouška – osmileté studium

Přijímací zkoušku z obecných studijních předpokladů připravila společnost SCIO, originální znění podléhá ochraně autorských práv, bližší informace lze najít na internetové adrese www.scio.cz, přehled testů a ukázky na adrese www.scio.cz/skoly/pss/pzss_testy.asp.

Ve školním roce 2010/2011 do primy po úspěšně vykonaných přijímacích zkouškách nastoupí:

Arnicanová Aneta, ZŠ E. Beneše, Písek
 Čihák Martin, ZŠ Poděbradova
 Čížek David, ZŠ Čelakovského
 Dvořáková Lucie, ZŠ Volyně
 Fajtová Kristína, ZŠ Malenice
 Hanzlovská Barbora, ZŠ Čelakovského
 Harenčáková Kateřina, ZŠ Katovice
 Hlinka Štěpán, ZŠ Poděbradova
 Hoch Tomáš, ZŠ Povážská
 Justýn Martin, ZŠ Štěkeň
 Kašparová Aneta, ZŠ Čelakovského
 Kotálová Pavlína, ZŠ Čelakovského
 Kovářová Kristýna, ZŠ Malenice
 Lacinová Terezie, ZŠ Volyně
 Lisová Karolína, ZŠ Čelakovského
 Machová Jana, ZŠ Čelakovského

Malý Filip, ZŠ Poděbradova
 Mikeš Adam, ZŠ Povážská
 Nešpůrková Barbora-Anna,
 ZŠ Čelakovského
 Niebauerová Eliška, ZŠ Povážská
 Pacovský Tomáš, ZŠ JAK Blatná
 Petrášová Sandra, ZŠ Čelakovského
 Pichlerová Klára, ZŠ Dukelská
 Roubalová Lucie, ZŠ Čelakovského
 Staněk Dominik, ZŠ Povážská
 Šimková Kateřina, ZŠ Poděbradova
 Švecová Mirka, ZŠ Novosedly
 Tůma Pavel, ZŠ Čelakovského
 Vašek Pavel, ZŠ Blatenská Horažďovice
 Zachová Jana, ZŠ Poděbradova
 Žilová Helena, ZŠ Čelakovského

Čtyřleté studium:

Kolo	1. kolo	2.kolo
Počet přihlášených	128	24
Počet přijatých	90	16
Zápisových lístků	74	16

Po přijímacím řízení do 1. ročníků čtyřletého gymnázia nastoupí 90 žáků.

Kritéria přijetí:

Základním kritériem pro určení pořadí uchazečů je prospěch za poslední tři klasifikační období na základní škole (1. a 2. pololetí 8. třídy a 1. pololetí 9. třídy ZŠ):

- Každému uchazeči budou sečteny známky za obě pololetí osmého ročníku a první pololetí devátého ročníku z předmětů český jazyk, první cizí jazyk (pokud má uchazeč dva cizí jazyky, ZŠ při kontrole přihlášky označí první cizí jazyk), dějepis, občanská výchova, zeměpis, matematika, přírodopis, fyzika a chemie.
- Od této číselné hodnoty bude odečtena bonifikace za umístění v okresním a krajském kole předmětových soutěží (olympiáda v českém jazyce, konverzační soutěž v cizím jazyce – pouze celostátně organizované soutěže s postupovými koly, dějepisná olympiáda, zeměpisná olympiáda, matematická olympiáda, fyzikální olympiáda, chemická olympiáda, biologická olympiáda) v 8. – 9. ročníku základní školy podle níže uvedené tabulky

Umístění	1. místo	2. místo	3. místo	úsp. řešitel
Okresní kolo	4	3	2	1
Krajské kolo	5	4	3	2

Maximální počet bodů získaných za úspěchy v předmětových soutěžích je 10 bodů. Doklad o umístění v předmětových soutěžích (diplom nebo základní školou ověřená kopie diplomu) musí uchazeč dodat nejpozději do 15. 3. 2010.

c) Slovní výstupní hodnocení nebude bodově zohledněno.

d) Výsledné pořadí uchazečů bude určeno vzestupně od nejnižší bodové hodnoty.

V případě rovnosti bodů budou uchazeči seřazeni postupně podle kritérií:

- 1) podle součtu známek z vybraných předmětů (viz bod a) v 1. pololetí 9. třídy
- 2) podle součtu známek z vybraných předmětů (viz bod a) v 2. pololetí 8. třídy
- 3) podle součtu známek z vybraných předmětů (viz bod a) v 1. pololetí 8. třídy
- 4) s ohledem na studijní výsledky v 1. pololetí 9. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, fyziky, chemie, přírodopisu, dějepisu, zeměpisu a občanské výchovy
- 5) s ohledem na studijní výsledky v 2. pololetí 8. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, fyziky, chemie, přírodopisu, dějepisu, zeměpisu a občanské výchovy
- 6) s ohledem na studijní výsledky v 1. pololetí 8. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, fyziky, chemie, přírodopisu, dějepisu, zeměpisu a občanské výchovy

Nebude-li možné rozlišit pořadí na 90. místě podle žádného z uvedených kritérií, konají tyto uchazeči přijímací zkoušku z obecných studijních předpokladů.

Ve školním roce 2010/2011 do prvních ročníků čtyřletého studijního cyklu nastoupí:

Augustínová Markéta, ZŠ Blatenská
Horažďovice

Balík Vojtěch, ZŠ TGM Blatná

Beránková Aneta, ZŠ Čkyně

Blažková Renata, ZŠ Dukelská

Brabcová Martina, ZŠ Čelakovského

Brejchová Kateřina, ZŠ JAK Blatná

Cvrček Martin, ZŠ Protivín

Čermáková Kristýna, ZŠ Čkyně

Červinková Eva, ZŠ Volyně

Čiháková Nikola, ZŠ Poděbradova

Dovoleová Marie, ZŠ TGM Písek

Fiala Přemysl, ZŠ Čelakovského

Flandera Robert, ZŠ TGM Blatná

Frková Pavla, ZŠ Volyně

Halounová Lenka, ZŠ Povážská

Harantová Alena, ZŠ Dukelská

Hladká Natálie, ZŠ Dukelská

Hlavatá Barbora, ZŠ Čelakovského

Hlavatá Karolína, ZŠ Čelakovského

Holečková Kristýna, ZŠ Katovice

Homolková Ludmila, ZŠ Volyně

Hrubý Petr, ZŠ Dukelská

Hrůzová Eva, ZŠ Katovice

Chaloupková Aneta, ZŠ Chanovice,

Chroust Michal, ZŠ Blatenská

Horažďovice

Janásek Petr, ZŠ TGM Písek

Janebová Klára, ZŠ Povážská

Jankovcová Šárka, ZŠ Dukelská

Jiroušková Barbora, ZŠ JAK Blatná

Kalíšová Michaela, ZŠ Komenského

Horažďovice

Kalová Lenka, ZŠ Dukelská

Karban Jan, ZŠ TGM Blatná

Klecán Martin, ZŠ Poděbradova

Klečka Petr, ZŠ Blatenská Horažďovice

Klímová Tereza, ZŠ Zdíkov

Kotrnoch Filip, ZŠ Dukelská

Koubovská Petra, ZŠ Radomyšl

Kováčová Lucie, ZŠ Vlachovo Březí

Krumpová Kateřina, ZŠ Volyně

Křiváček Václav, ZŠ Volenice

Kubernová Lenka, ZŠ Katovice

Kučerová Petra, ZŠ Čkyně
 Metličková Kristýna, ZŠ Komenského
 Horažďovice
 Moudrý Pavel, ZŠ JAK Blatná
 Mráz Jindřich, ZŠ Dukelská
 Mrázek Jan, ZŠ Radomyšl
 Musil Jiří, ZŠ Poděbradova
 Nováček Petr, ZŠ Blatenská Horažďovice
 Nováková Kristýna, ZŠ Povážská
 Novotná Markéta, ZŠ Katovice
 Novotný Radek, ZŠ Čkyně
 Pavlíčková Dominika, ZŠ Poděbradova
 Pavlovič Milan, ZŠ Čelakovského
 Petříková Aneta, ZŠ Čelakovského
 Plačková Barbora, ZŠ Dukelská
 Poklopová Kamila, ZŠ Radomyšl
 Polanková Tereza, ZŠ Čelakovského
 Pompl Jan, ZŠ Blatenská Horažďovice
 Průchová Pavla, ZŠ Čelakovského
 Rezek Vojtěch, ZŠ Povážská
 Řezáč Jiří, ZŠ Dukelská
 Říha Jiří, ZŠ Sedlice
 Schwarzová Kateřina, ZŠ Čelakovského
 Schwarzová Kateřina, ZŠ Dukelská
 Skála Ondřej, ZŠ Volyně
 Sládek Jiří, ZŠ Volyně

Smrčka Filip, ZŠ Dukelská
 Staněk Jan, ZŠ Komenského Horažďovice
 Šmíd Filip, ZŠ Dukelská
 Šmídová Barbora, ZŠ Štěkeň
 Šoralová Tereza, ZŠ Kasejovice
 Šornová Aneta, ZŠ JAK Blatná
 Štěch Martin, ZŠ Komenského
 Horažďovice
 Švihovcová Lucie, ZŠ Radomyšl
 Tyrpeklová Kristýna, ZŠ JAK Blatná
 Vandrovcová Jana, ZŠ Čkyně
 Veselka Dominik, ZŠ Čelakovského
 Vojtová Jana, ZŠ Dukelská
 Vokrojová Eliška, ZŠ JAK Blatná
 Volf Filip, ZŠ Povážská
 Vondrysová Eliška, ZŠ Povážská
 Weinara Milan, ZŠ Dukelská
 Zachardová Lenka, ZŠ Dukelská
 Zachová Alena, ZŠ TGM Blatná
 Zámečnicková Lucie, ZŠ Čelakovského
 Zelenková Vlasta, ZŠ Vimperk
 Zelinková Eliška, ZŠ Katovice
 Zeman Dalibor, ZŠ Povážská
 Žihlová Veronika, ZŠ JAK Blatná
 Žíla Miloslav, ZŠ Čelakovského

Po přijímacím řízení v roce 2011 budou otevřeny tři třídy ve čtyřletém studijním cyklu a jedna třída v osmiletém studijním cyklu.

Internetové stránky k přijímacím zkouškám v roce 2011 na adrese www.scio.cz/in/2ss/pzscio/info.asp.

Kalendárium školního roku 2009/2010

	Akce	Třídy
1. 9.	Slavnostní zahájení školního roku 2009/2010	
7. – 11. 9.	Cykloturistický kurz – Annín	3.A
14. – 18. 9.	Cykloturistický kurz – Annín	3.B
15. 9.	Exkurze na Šumavu – Boubín, Kubova Huť, Zátoň (dokončení projektu „Šumava“ z tercie)	kvarta
21. 9.	Indonesia pada pebruari – audiovizuální pořad agentury Pohodáři, MěDK Strakonice	kvarta, kvinta, 1.B, 1.C, sexta, 2.A, 2.B, 2.C, septima, 3.A, 3.B, 3.C
21. – 22. 9.	Adaptační kurz – Třebíč (rekreační středisko Březová)	1.A
22. 9.	Historická exkurze – „Orlí hnízdo“, Muzeum nacismu Berchtesgaden (SRN)	semináře z dějepisu 4.r.
30. 9.	Zeměpisná vycházka: poznávání okolí Strakonice, orientace pomocí GPS, geocaching	prima
30. 9.	Beseda s paní Kalátovou: „S tebou o tobě“	dívky prima
30. 9.	Beseda s paní Kalátovou: „S tebou o tobě“	dívky 1. roč. + kvinta
5. 10.	Divadelní představení v anglickém jazyce: J. Swift: Guliver's Travels, České Budějovice	tercie + zájemci
14. 10.	Divadelní představení v anglickém jazyce: The Educational Bear Theatre: The Alien Grammar Show	prima, sekunda, 1.A, 1.B
14. 10.	Divadelní představení v anglickém jazyce: The Educational Bear Theatre: The Detectives	kvarta, kvinta, sexta, 1.B, 1.C
26. 10.	Beseda o EU s europoslancem p. Liborem Roučkem	septima, 3.C
26. 10.	Beseda o EU s europoslancem p. Liborem Roučkem	3.A, 3.B
27. 10.	Exkurze z dějepisu s p. M. Žitným (studující PF JU, D-Aj) – Třísov, Dívčí kámen	kvinta
5. 11.	Projekt Jeden svět na školách: holocaust, proměny antisemitismu a extremismu v současnosti: dokumentární film „Holocaust III – za hradbou ghett“, beseda se spisovatelem A. Lustigem o životě v Osvětí a po Osvětí, o moderních proměnách dobra a zla, beseda s paní Markétou Mališovou, ředitelkou Společnosti Franze Kafky: „Neobyčejný život Franze Kafky“, pietní akt u Mementa, památníku obětem holocaustu ve Strakonici, Podskalí, Strakonice	septima, 3.A, 3.B, 3.C, 4.B
9. – 11. 11.	Adaptační kurz – Zdíkovce	1.B
10. 11.	Exkurze do Prahy – Židovské vzdělávací centrum: Židovský rok	semináře z dějepisu 3. a 4. r.
13. 11.	Slavnostní shromáždění k 20. výročí Listopadových událostí 1989 – Ing. Josef Kalbáč, PhDr. Ivana Říhová	všechny třídy

18. 11.	Filmové představení Jménem krále, kino Oko, Strakonice	prima, sekunda, tercie
19. 11.	Pilotáž testů SCIO pro Národní srovnávací zkoušky – fyzika, biologie	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
20. 11.	Pilotáž testů SCIO pro Národní srovnávací zkoušky – základy společenských věd, chemie, německý jazyk	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
20. 11.	Beseda s p. Milanem Smržem, předsedou národní sekce a viceprezidentem Evropské asociace pro obnovitelnou energii: Cesta k energetické svobodě	septima, 3.C
20. 11.	Beseda s p. Milanem Smržem, předsedou národní sekce a viceprezidentem Evropské asociace pro obnovitelnou energii: Cesta k energetické svobodě	3.A, 3.B
24. 11.	Exkurze do pivovaru Budvar a papírny Bupak České Budějovice	4.B, 4.C
26. 11.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	3.C
1. 12.	Filmové představení Goyovy přízraky, kino Oko, Strakonice	sexta, 2.A, 2.B, 2.C
1. 12.	Exkurze do Pedagogicko-psychologické poradny, Strakonice	seminář ze ZSV 3. roč.
2. 12.	Vánoční koncert Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice, sboru Fere Angeli ZUŠ Strakonice, Malého pěveckého sboru ZŠ FLČ Strakonice, MěDK Strakonice	prima, kvinta, 1.A, 1.B, 1.C
3. 12.	Filmové představení Goyovy přízraky, kino Oko, Strakonice	kvinta, 1.A, 1.B, 1.C
3. 12.	Exkurze do Prahy – NG Veletržní palác: Obraz a hudba (Od expresionismu k abstrakci), Impresionismus a postimpresionismus	seminář z Vv 4. roč. + vybraní žáci z 2. r
4. 12.	Mikulášská nadílka v Gymnáziu Strakonice	
4. 12.	Divadelní představení v anglickém jazyce: O. Wilde: The Importance of Being Earnest, České Budějovice	3. + 4. ročníky
9. 12.	Divadelní představení v anglickém jazyce: The Educational Bear Theatre: Charles Dickens: Christmas Carol	septima, 3.A, 3.B, 3.C
9. 12.	Divadelní představení v anglickém jazyce: The Educational Bear Theatre: Charles Dickens: Christmas Carol	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
11. 12.	Beseda s prof. PhDr. Tomášem Halíkem, Th.D. + autorské čtení: „Stromu zbývá naděje“	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
13. – 18. 12.	Lyžařský výcvikový kurz – Tauplitz (Rakousko)	kvinta + zájemci z 1. roč.
14. 12.	Testy CERMAT: Mikrosonda Help 1 – matematika, český jazyk, anglický / německý jazyk	4.A
15. 12.	Komponovaný pořad agentury Prevent: „Klima třídy“ (mezilidské vztahy, pozitivní vztahy ve třídě, prevence sociálně patologických jevů, drogová problematika)	prima

17. 12.	Exkurze do pivovaru Budvar a papírny Bupak České Budějovice	oktáva, 4.A
21. 12.	Zeměpisná vycházka spojená s Nj, Muzeum středního Pootaví, téma: Weihnachten	tercie
21. 12.	Filmové představení Co tě nezabije..., kino Oko, Strakonice	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
21. 12.	Filmové představení Co tě nezabije..., kino Oko, Strakonice	septima, 3.A, 3.B, 3.C
4. 1.	Ekonomická hra organizace Ekogram: VIRTULIFE (základy finančního hospodaření v rodině ve věku 30-60 let)	seminář ze ZSV + HAS 4. roč.
6. 1.	Populárně naučný přírodovědně-zeměpisný vzdělávací projekt Planeta Země 3000: Indie – královna Orientu, kino Oko, Strakonice	kvinta, 1.A, 1.C, sexta, 2.A, 2.B, 2.C
10. – 17. 1.	Lyžařský výcvikový kurz – Hochficht (Rakousko)	sekunda, 1.B
17. – 22. 1.	Lyžařský výcvikový kurz – Hochficht (Rakousko)	1. ročník
19. 1.	Vladimír T. Gottwald: „Tykáme si s Shakespearem“ – beseda o autorovi a díle, Šmidingerova knihovna Strakonice	kvarta
7. 1.	Pilotáž testů SCIO – test obecných studijních předpokladů	kvinta, 1.A, 1.B, 1.C
7. 1.	Pilotáž testů SCIO – test z matematiky	prima, tercie, kvinta, 1.A, 1.B, 1.C
7. 1.	Pilotáž testů SCIO – test z českého jazyka	1.C, tercie
9. 1.	Maturitní ples třídy 4.A, MěDK Strakonice	
10. – 17. 1.	Lyžařský výcvikový kurz, Hochficht (Rakousko)	sekunda + část 1.B
19. 1.	Komponovaný pořad „Tykáme si se Shakespearem“ beseda o autorovi a díle, Šmidingerova knihovna Strakonice	kvarta
17. – 22. 1.	Lyžařský výcvikový kurz, Hochficht (Rakousko)	1.A, 1.C
25. 1.	Pololetní pedagogická rada	
26. 1.	Exkurze do Dětského centra Strakonice (problematika odložených dětí)	semináře ze ZSV 3. roč.
28. 1.	Ukončení 1. pololetí školního roku 2009 – 2010, předání pololetních vysvědčení	
29. 1.	Pololetní prázdniny	
30. 1.	Maturitní ples třídy 4.B, MěDK Strakonice	
2. 2.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	septima, 3.B
3. 2.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	3.A
13. 2.	Den otevřených dveří + Společenský ples Gymnázia Strakonice k 90. výročí založení školy	
15. – 21. 2.	Jarní prázdniny	
20. 2.	Maturitní ples oktávy, MěDK Strakonice	

23. 2.	Vladimír T. Gottwald: „Tykáme si s Shakespearom“ – beseda o autorovi a díle, Šmidingerova knihovna Strakonice	1.A, 1.C
24. 2.	Vladimír T. Gottwald: „Tykáme si s Shakespearom“ – beseda o autorovi a díle, Šmidingerova knihovna Strakonice	1.B, kvinta
26. 2.	Exkurze do JETE Temelín	tercie, kvarta
2. 3.	Ekonomická hra organizace Ekogram: VIRTULIFE (základy finančního hospodaření v rodině ve věku 30-60 let)	seminář ze ZSV
2. 3.	Beseda Kolaborace a rezistence českých umělců v době protektorátu Čechy a Morava, R. Žitný, Gymnázium Strakonice	semináře z dějepisu 3. a 4. roč.
3. – 4. 3.	„Společné milníky německé a české historie ve 20. století“ – projekt v partnerském Gymnáziu R. Kocha v Deggendorfu	vybraní studenti 4. roč.
4. 3.	Filmové představení Hlídač č. 47, kino Oko, Strakonice	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
4. 3.	Exkurze do ČNB v Praze	septima, 3.C
5. 3.	Filmové představení Hlídač č. 47, kino Oko, Strakonice	septima, 3.A, 3.B, 3.C
9. 3.	Filmové představení Sen noci svatojánské, kino Oko, Strakonice	kvarta, sexta, 2.A, 2.B, 2.C
9. 3.	Ekonomická hra organizace Ekogram: VIRTULIFE (základy finančního hospodaření v rodině ve věku 30-60 let)	seminář ze ZSV
11. 3.	Exkurze do ČNB v Praze	3.B, septima
12. 3.	Maturitní ples třídy 4.C, MěDK Strakonice	
16. 3.	Divadelní představení Jiráskova divadla v České Lípě: Smím tě políbit, než chčípnu?, MěDK Strakonice	kvinta, 1.A, 1.B, 1.C, sexta, 2.A, 2.B, 2.C, septima, 3.A, 3.B, 3.C
24. 3.	„Křeslo pro Martu“ – beseda s Martou Kubišovou o zpívání a jejím životě po roce 1968	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
1. – 2. 4.	Velikonoční prázdniny	
6. 4.	Maturitní písemná práce z českého jazyka	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
6. 4.	Exkurze do Plzně: prohlídka výstavy „Techmánie“	tercie, kvarta
7. 4.	Čtvrtletní pedagogická rada	
9. 4.	„The Best of Fusion“ – přednáška ing. Milana Řípy, CSc. z Ústavu jaderné fyziky AV ČR o termojaderné fúzi	zájemci
12. 4.	Třídní schůzky	
19. – 26. 4.	Výměnný pobyt studentů Gymnázia J. A. Schmellera v Nabburgu ve Strakonici: Strakonice, České Budějovice, Český Krumlov, Praha	
20. 4.	Exkurze do Psychiatrické léčebny Bohnice, Praha	1.A

20. 4.	Beseda s kapitánem Mgr. Petrem Vichrem: Afganistán očima vojáka	septima, 3.A
3. 5.	Beseda s poslancem Petrem Nečasem o státním deficitu a státních maturitách, Gymnázium Strakonice	septima, 3.A, 3.B, 3.C
3. 5.	Pedagogická rada pro čtvrté ročníky	
7. 5.	Poslední zvonění tříd 4.B a oktávy	
7. 5.	Majáles + Happening Gymnázia Strakonice	
10. 5.	Beseda s MUDr. M. Rozehnalovou o prevenci pohlavních chorob a nežádoucího těhotenství	3.B, 3.C
10. 5.	Výstava ZUŠ „Skvosty přírody“, Euroškola Strakonice	prima, 2.C
11. 5.	Výstava ZUŠ „Skvosty přírody“, Euroškola Strakonice	sekunda, 1.A
12. 5.	Výstava ZUŠ „Skvosty přírody“, Euroškola Strakonice	kvinta, 1.B
12. 5.	Exkurze do Kralup: Česká rafinérská, a. s., Rafinérie Kralupy nad Vltavou	3.A
12. 5.	Exkurze do Prahy: prohlídka Národního a Hrdličkova muzea	septima
13. 5.	Výstava ZUŠ „Skvosty přírody“, Euroškola Strakonice	kvarta, 2.A, 2.B
14. 5.	Výstava ZUŠ „Skvosty přírody“, Euroškola Strakonice	tercie
14. 5.	Poslední zvonění tříd 4.A, 4.C	
17. – 20. 5.	Ústní maturitní zkoušky tříd 4.B a oktávy	oktáva, 4.B
20. 5.	Exkurze na Lomec: prohlídka barokního poutního kostela	sexta
21. 5.	Beseda o drogách se studentem septimy Filipem Kadlecem, Prevent	sekunda
21. 5.	Slavnostní předání maturitního vysvědčení 4.B a oktávě, Kapitulní síň strakonického hradu	
24. – 27. 5.	Ústní maturitní zkoušky tříd 4.A a 4.C	4.A, 4.C
24. – 28. 5.	Cykloturistický kurz – Annín	septima
28. 5.	Slavnostní předání maturitního vysvědčení 4.A a 4.C, Kapitulní síň strakonického hradu	
28. – 29. 5.	Školní výlet – Jindřichův Hradec	tercie
3. – 5. 6.	Školní výlet – Vltava	2.C
7. 6.	Beseda o Dětském centru Strakonice – problematika dětí odložených k adopci, pěstounská péče	sexta, 2.A, 2.B, 2.C
7. – 11. 6.	Cykloturistický kurz – Annín	3.C
9. 6.	Exkurze do Dětského centra Strakonice	sexta, 2.A, 2.B, 2.C
10. – 12. 6.	Školní výlet – Boubín	2.B
10. – 12. 6.	Školní výlet – Annín	1.B
11. – 18. 6.	Výměnný pobyt žáků Gymnázia Strakonice v Nabburgu (SRN): Nabburg, Schwandorf, Nürnberg, Regensburg	2. ročník

10. – 12. 6.	Školní výlet – Zdíkovec	kvinta
10. – 12. 6.	Školní výlet – Varvažov	kvarta
14. 6.	Interaktivní program o USA: Too Cool for School	1. + 2. ročník
17. – 19. 6.	Školní výlet – Sušice	3.C
16. – 17. 6.	Školní výlet – Strunkovice nad Blanicí	1.C
17. 6.	Dějepisná exkurze do Prahy: Národní památník hrdinů heydrichiády, chrám sv. Cyrila a Metoděje, Památník národního smíření na Vítkově	zájemci z tercie, kvarty, 2.B
17. 6.	Školní výlet – Sušice	sekunda
17. – 18. 6	Školní výlet – Beroun + exkurze do Koněpruských jeskyní	1.A
18. – 19. 6.	Školní výlet – Zdíkovec	prima
20. – 22. 6.	Školní výlet + exkurze do pivovaru Radegast – Třeboň	sexta
21. 6.	Beseda s paní D. Šimovou: Winter train to England	1.A, 3. ročník
22. – 25. 6.	Exkurze: po stopách židovské komunity v Ostravě, koncentrační tábor Osvětim, Krakov	zájemci ze 3. ročníku
23. 6.	Exkurze do Prahy: ZOO, Národní muzeum	2.A
24. 6.	Den s cizineckou policií – beseda a ukázky práce a vybavení cizinecké policie	1. a 3. ročník
25. 6.	Pedagogická rada pro 2. pololetí školního roku 2009 – 2010	
28. 6.	Exkurze do Prahy: ZOO, Národní muzeum	2.C
30. 6.	Slavnostní zakončení vyučování ve 2. pololetí školního roku 2009-2010	

Akce Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice ve školním roce 2009/2010

2009:

29. srpna Vystoupení na Dvoretickém libování (obec Myštice u Blatné)
31. října Vystoupení na 1. ročníku festivalu Plzeňské notování
6. – 8. listopadu Soustředění sboru ve Střelských Hošticích
29. listopadu Vystoupení sboru na koncertu k zahájení adventu v kostele sv. Markéty
2. prosince Vánoční koncert pěveckých sborů v MěDK Strakonice
14. prosince Vystoupení na vánočním koncertu v Milevsku (s Milevským dětským sborem)
19. prosince Vystoupení na vánočních trzích na Staroměstském náměstí, Praha
20. prosince Vystoupení na vánočním koncertu sboru Canzonetta, České Budějovice
29. prosince Koncert sboru na závěr Vánoční mše v kostele sv. Trojice, Kladruhy

2010:

8. ledna Tříkrálový koncert v kostele sv. Markéty, Strakonice
4. března Natáčení v Kapitulní síni strakonického hradu – příprava na soutěž
15. března Soutěž „Gymnasia cantant“ – regionální kolo, Praha, získání Zlatého pásma, 1. místo s postupem na Celostátní přehlídku středoškolských sborů „Opava cantat“
28. – 31. března Návštěva pěveckého sboru gymnázia v Erkelenz (SRN) u našeho sboru
29. března Koncert s hostujícím pěveckým sborem gymnázia v Erkelenz (SRN) v Kapitulní síni strakonického hradu
10. dubna Sobotní soustředění – příprava koncertu k výročí školy a pěveckého sboru
23. dubna „...to máme mládež!“ - koncert k 10. výročí pěveckého sboru a 90. výročí založení Gymnázia v Strakonici, Strakonice, MěDK
1. června Natáčení první části CD – Český rozhlas, České Budějovice
15. června Vystoupení v Domově důchodců Jezárka, Strakonice
22. června Letně podvečerní koncert v Kapitulní síni strakonického hradu

Vzpomínka pamětníka

Slovo pamětník je odvozeno od slovního základu magického významu, od paměti. To je to, čím člověk disponuje, co ho dělá člověkem, co mu umožňuje zachytit dění, myšlenku, uložit je a znovu si je vybavit. Tak, jak to kdysi vyslovil Marcus Fabius Quintilianus (35 - 95 n. l.), významný římský pedagog a řečník: *Memoriae duplex virtus: facile percipere et fideliter continere*. (Paměť má dvojí přednost: snadno zachycuje a věrně uchovává).

Jsem pamětník, bohužel nebo bohudík, a 13. únor 2010 mi dal příležitost setkat se po letech s kolegy a kolegyněmi a s bývalými absolventy strakonického gymnázia, se kterými mě pojilo po dobu čtyřiceti čtyř let mého působení několikaleté přátelské pouto a které mám stále ve své paměti.

13. února 2010 se konal u příležitosti 90. výročí jeho vzniku Den otevřených dveří Gymnázia Strakonice. Ředitel gymnázia Mgr. Miroslav Hlava přivítal na slavnostním setkání senátora Prácheňského kraje Ing. Bc. Miroslava Krejču Csc., radní Jihočeského kraje pro oblast školství, RNDr. Janu Krejsovou, krajského radního Ing. Karla Vlasáka, bývalého senátora a současného poradce prezidenta republiky ing. Josefa Kalbáče, starostu města Strakonice, Ing. Pavla Vondryse, místostarostku města PhDr. Ivanu Říhovou, ředitele ostatních středních škol v regionu, bývalé ředitele strakonického gymnázia Ladislava Paucha, Lubomíra Palečka, PhDr. Zdeňka Poucha, bývalé i současné profesory a další hosty. Možnost prohlídky školních prostor, odborných učeben, kabinetů, laboratoří a jejich vybavení, filmové a obrazové dokumentace školních aktivit, studijních výsledků a perspektiv školy, v estetickém kulturním prostředí a přátelské atmosféře - to vše jistě oslovilo návštěvníky, včetně mladých adeptů studia, žáků základních škol, jejich rodičů.

Tento slavnostní den, přátelská setkání, vzpomínání i odborné diskuse vyvrcholily společenským plesem.

Na večerním parketu Domu kultury se roztančily páry „dříve narozených“ i nejmladších, za příjemného zvuku úžasných swingových evergreenů v podání Lukešových mladých instrumentalistů i dalších skladeb hudebních skupin, dokumentujících běh času v historii gymnázia. Celý večer provázela atmosféra radosti

ze shledání po mnoha letech (i několika desítkách let), z tance a krásné hudby, atmosféra radosti z dobré věci, která by se mohla opakovat i častěji.

Byl to den, jak má být. Všem kolegům a studentům přeju, aby do své paměti ukládali vše dobré a ušlechtilé.

PaedDr. Vlastimila Pešková, bývalá vyučující Gymnázia Strakonice

To máme mládež!

Věřím, že lidé, kteří odcházeli v pátek 23. dubna z koncertu k 90. výročí založení gymnázia a 10. výročí Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice měli alespoň pro ten večer z naší mládeže moc dobrý pocit. Moji zpěváci po půl roce zkoušení a úmorné dvouhodinové generálce předvedli celovečerní koncert s výbornou náladou a hlavně s perfektním muzikantským cítěním. Zazněla většina nejoblíbenějších písní oněch deseti let včetně Bohemian Rhapsody za doprovodu elektrických kytar. Nezbyvá, než zavzpomínat, jak to se sborem těch deset let bylo.

Na naší škole se nezpívá jen posledních deset let. Sbor tu byl tak nějak odnepaměti.

Mojí předchůdkyní byla Lenka Kubelková. Ta se při mém nástupu na Gymnázium Strakonice v roce 2000 dopídila, že bych nebyla proti vést sbor. Ji to totiž táhlo k divadlu. Nevím, kde jsem vzala tu drzost její „příležitostné“ pěvecké těleso převzít, protože jsem neměla žádné sbormistrovské zkušenosti. (Pouze 10 let praxe zpěvačky v dětském rozhlasovém sboru a geny po rodičích). Lenka udělala dobře, tři krásné inscenace našeho studentského divadla to potvrzují. A já díky tomu poznávám naše studenty z úplně jiné stránky než když sedí v lavicích a počítají příklady.

Začátky nebyly nijak hvězdné, přesto jsme sebrali odvahu k prvnímu koncertu na jaře roku 2001 v Kapitulní síni. Potlesk byl možná větší, než bychom si zasloužili, ale motivoval nás k další práci. Já jsem pomalu zjišťovala, že o sbormistrování nic nevím a začala se učit. Přišla první účast na soutěži - stříbrné pásmo, pochvalný dopis pro naše chlapce (kteří jsou od té doby již v desáté generaci ozdobou sboru), vystoupení doma i mimo Strakonice. Od té doby až doposud jich bylo 130.

Smutnou realitou školního sboru je neustálý koloběh zpěváků. Každý rok odchází několik maturantů – tedy těch, kteří konečně vědí, jak správně zpívat a umí všechny písničky. Přicházejí noví, kteří neumí ani jedno. Za těch deset let odešlo ze sboru 70 studentů – tedy dva průměrné gymnaziální sbory. Moc se těším, až se na nějakém koncertu všichni sejdou a zapějeme mohutným hlasem třeba Dum de dum – tu znají všechny sborové generace.

Myslím, že nikdo, kdo se rozhodl chodit do našeho sboru, nelitoval. Všichni vzpomínají na soustředění, zájezdy, oslavy soutěžních a koncertních úspěchů a některým pomohl sbor i najít práci (zmínka o sboru v životopise zabrnkala na strunu stejně naladěné paní u přijímacího pohovoru). Ani já nelituji, že jsem se do toho tehdy pustila. Nikdy jsem nechtěla být sbormistryní (jako můj tatínek), chtěla jsem učit matematiku a fyziku. Přesto mě naše zpívání ohromně baví a já si chodím do našeho sboru odpočinout od rovnic a Newtonových zákonů.

Marcela Miková, sbormistryně Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice

Květnový Majáles a Happening 2010 aneb Gymstr is sexy

V pátek sedmého května 2010, kdy se maturanti pomalu chystali na svatý týden, jaro už v sobě mělo příslib léta a pylové alergenů nespoutaně poletovaly vzduchem, se ve Strakonici na chvíli zastavila doprava – aby městem mohl projít průvod více než pětistovky gymnazistů a jejich kantorů. Začneme ale od začátku (ne, nebojte se, nemyslím tím od roku 1920, tuto možnost zájemcům poskytne říjnová výstava v Maltézském sále strakonického hradu). Po Dni otevřených dveří, Společenském plesu Gymnázia a celovečerním koncertu Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice si naše škola připomněla devadesát let své existence také v poněkud rozvernějším duchu, a sice tradičním studentským majálem (jak zní dnešní většinové skloňování; původně šlo ovšem o studentská majáles). První majáles se na Gymnázium Strakonice uskutečnil v roce 1947 v duchu antického Říma, další následovaly až v letech 2000, 2005 a 2010. Hlavními organizátory a koordinátory toho posledního byli, pochopitelně kromě vedení školy, z řad pedagogů Václav Kůla, Pavel Sekyrka a Hana Pazderníková, ovšem nejdůležitější roli měli studenti sami, ať už jednotlivé třídy a jejich třídní pedagogové, nebo odvážní uchazeči o titul krále a královny majálesu.

Dopoledne se v areálu gymnázia konala volba krále a královny majálesu z řad studentstva. V budově školy se proto už před nějakým časem objevily letáky představující jednotlivé kandidátky a kandidáty a jejich volební programy. Ti se snažili získat hlasy jak drobnými zlepšovacími návrhy (místo zvonění sudé dny příjemný ženský hlas, liché dny příjemný mužský hlas; změna názvu školy na NZGSVBAAZ aneb „Nově zrekonstruované Gymnázium s vlastním bufetem a autobusovou zastávkou“; boxovací pytel pro vybíjení přebytečné energie), tak bezostyšným populismem (bazén na střeše školy; spací místnost; zavedení minimálně patnáctiprocentní docházky místo maximálně patnáctiprocentní absence; rozšíření školy o další pavilon, tedy U1, U2 a U Zborova; a dokonce prodej státem dotovaného točeného piva v bufetu u pana školníka – k uklidnění veřejnosti nutno podotknout, že porota přišla s regulačním opatřením: kontrola ve školství samozřejmě musí být, a tak by i pivo, podobně jako obědy na naší škole, bylo na elektronické čipy, aby vedení školy bylo v obraze, kdo už je pod obraz). Nechyběl ani starý dobrý idealismus (volná láska, světový mír), a dokonce ani mírně sebevražedné návrhy (angažování Chucka Norrise coby učitele češtiny, aby bylo konečně jasno, jaké i se píše ve slově bý/ít).

Všichni kandidáti museli svůj program obhájit před porotou složenou rovným dílem z kantorů (Milan Plaček, Zuzana Kostková, Markéta Jansová) a maturantů (Michaela Haladová, Jan Mareš, František Reisner) a zároveň zaujmout studenty krátkým vystoupením. Jako členka poroty jsem si samozřejmě myslela, že půjde (pro změnu) o lehký a příjemný úkol – sem tam položit nějakou tu jízlivou otázku a nechat kandidáty, ať před pětisetlávým publikem dělají, co umí. Když však všechna vystoupení skončila, byla jsem si jistá jen jednou věcí: kdyby to u někoho z kandidátů s akademickou kariérou tak úplně nevyšlo, dokázali by se zřejmě stejně dobře uživit jako baviči. Ovšem koho volit, nad tím jsem hodně váhala – tak dobře se studenti připravili. Ještě jednou: klobouk dolů před všemi! O vítězi a vítězce ovšem rozhodlo hlasování studentů. V něm nejvíce hlasů získala Kateřina Muchová (tercie) vystoupením se svým cvičeným zlatým retrieverem jménem Goldie (vlastně retrieverkou, protože Goldie je slečna) a Miroslav Homola (3.C), který v praxi předvedl, jak si představuje jeden z bodů svého volebního programu – povinnou ranní rozčvičku. Jeho neuvěřitelné vystoupení, něco mezi Cvičme v rytme (pamětníci budou vědět) a velmi profesionální travesty show, přeneslo všechny na chvíli na jinou planetu a vyneslo mu nejvyšší počet hlasů.

Král s královnou byli tedy ředitelem školy a Michaelou Haladovou (4.C), členkou poroty a českou Miss Europe & World Junior, slavnostně uvedeni do královského fiakru taženého nádhernými koňmi – a průvod městem mohl začít. Jednotlivé třídy gymnázia se vydaly do ulic, v tu chvíli už plných zvědavé strakonické veřejnosti. Chronologicky představily významné etapy v historii (nejen) Strakonice, a to vždy z pohledu studentů, kteří si připomněli první majáles v „césarském“ duchu, na traktoru vyrazili na bramborovou brigádu, bojovali proti zákeřnému kapitalistickému brouku (trochu zamrazí v zádech při pomyslení, že komentáře z tehdejších televizních úvodníků, dnes působící jako čirá parodie, nebylo třeba vůbec pozměňovat a tehdy asi nebylo příliš radno se jim smát), zacvičili si na spartakiádě, tančili na hudbu Beatles a oblékali se do pestré a veselé módy šedesátých let, prchali před okupačními tanky, v rámci branného cvičení si navlékali igelitové pytlíky na ruce a nohy a na povel nasazovali a opět sundávali nefunkční plynové masky, v rudých šátcích a modrých košilích recitovali budovatelskou

a normalizační poezii, v džínových bundách trsali v rytmu diskohrátek, ale také ztvárnili lyžařské a vodácké kurzy a možné uplatnění našich absolventů. Každá třída zakončila svůj pochod připraveným vystoupením na Podskalí.

Celý majáles i následující happening moderovala sehraná dvojice atraktivních, komunikativních a téměř mladých pedagogů, Václav Kůla a Pavel Sekyrka v červeném tričku s nápisem Gymnázium Strakonice is sexy, které se setkalo s velkým ohlasem a později si ho mohli zakoupit i další zájemci.

Od osmnácti hodin až do půlnoci se na Podskalí konal koncert gymnaziálních skupin, který – cituji z poděkování V. Kůly na školním webu – „dal kultuře ve Strakonicih zase jiný rozměr“. Účastnily se následující skupiny: Levelon (punk rock), Corsaires (folk – rock), The Average (alternative rock), 12° Bagpipers (indie – ska – rock), Dreaming Fairy (melodic – metal) a Svěrázná opojnost (punk). Hudebním kritikům tu do řemesla fušovat nehodlám, ale za sebe mohu prohlásit, že je to skutečně svěrázně opojný a příjemný pocit, když se takto sejdou nejen současní studenti a učitelé, ale i rodiče, sourozenci, kamarádi, bývalí absolventi i budoucí studenti či prostě jen přátelé stavu studentského a/nebo kantorského, přičemž jako bývalá studentka a současná kantorka jsem si dobře vědoma toho, že řada z nás spadá hned do několika kategorií zároveň. Tak tedy... zase za pět let?

Markéta Jansová, vyučující Gymnázia Strakonice

Fotografie z majálesu i ohlasy ve strakonických médiích najdete na www.gymstr.cz v sekci 90 let Gymnázia.

Celebrity zadních dveří

Minulý rok zažilo naše gymnázium úspěšný majáles, 90. výročí školy, ale také zvýšený pohyb tzv. celebrit. Chtěl bych v tomto příspěvku osvětlit, kdo a proč se stává na gymnáziu naším hostem. Zde musím přece jenom začít „v jiné pohádce“. Pobočka České křesťanské akademie, jejímž předsedou jsem v Písku, si klade za cíl zprostředkovávat lidem hodnoty určitých osobností, a to nejen v křesťanském duchu. S mým týmem každoročně pro píseckou pobočku připravujeme seznam možných přednášejících. Když někoho oslovuji, ptám se jej často, zda by nepřišel před píseckou přednáškou k nám na gymnázium do Strakonice. Stojí to nezřídka nemálo úsilí, neboť nejcennější devizou těchto lidí je čas, kromě toho většina z přednášejících přednáší po celém světě. Ale líná ústa - ošizené gymnázium.

Letos se tak podařilo přivítat u nás přímo galerii mediálně známých lidí. Bylo nám nesmírným potěšením hostit na našem gymnáziu již podruhé světoznámého spisovatele Arnošta Lustiga, profesora washingtonské American University, před několika dny hostujícího na univerzitě v Soulu a ještě pár dní předtím podepisujícího v Šanghaji překlad své knihy „Bílé brzy“ do čínštiny. S nemenší radostí jsem studentům představoval prezidenta České křesťanské akademie, teologa,

Režisér Hynek Bočan, foto: Petr Pučelík

filozofa, sociologa a psychologa prof. PhDr. Tomáše Halíka, Th.D., autora teologických bestsellerů oceňovaných doma i v zahraničí. Splnil se mi sen, když jsem mohl doprovodit před naše milé studenty žijící symbol Pražského jara, zpěvačku Martu Kubišovou. Aby toho nebylo málo, podařilo se – přes jeho nabitý program – domluvit dalšího hosta – režiséra Hynka Bočana. Autora pohádky „S čerty nejsou žerty“ či filmu „Bumerang“ jsme vytrhli z natáčení zatím poslední řady seriálu „Zdivočelá země“. A v květnu jsme jako začátek letošního projektu v Osvětimi hostili překladatelku Dagmar Šimovou, jedno ze zachráněných dětí sira Nicolase Wintona.

Všechny tyto jmenované pojí jedno. Mají svůj životní příběh, někteří prožili i několik životů najednou, a poslechnout si tento příběh je strhující. Vyvolává to možnost nechat se ovlivnit, zastavit se, zamyslet se nad svým životem. A je až pozoruhodné, jak dovedou být tito lidé „normální“. Arnošt Lustig, který prošel Terezínem, Osvětimi a Buchenwaldem, neopomene stále vyprávět vtipy. Tomáš Halík, když byl tázán na dalajlámu, odpověděl, že ho neustále tahal za vousy, nebo se stoickým klidem líčil, že za minulého režimu jako tajně vysvěcený kněz musel dřív nebo později počítat s fyzickou likvidací. Marta Kubišová se divila, že jí studenti stále skládají poklony za její neochvějný postoj proti totalitnímu režimu na vrcholu kariéry: „Ne, já byla jenom hrozně naštvaná...“ Nenápadný Hynek Bočan, uznávaný za své filmy doma i v zahraničí, nechává svou slávu přede dveřmi své chalupy v jižních Čechách. Vyjmenovával pro rozhovor nejbližší úkoly: „Natočit film podle scénáře Jiřího Stránského, pak jednu pohádku a ještě pořezat dříví na chalupě...“ A Dagmar Šimová, i přes svůj věk stále překládající pro ministerstvo zahraničí, si navzdory svému věku s humorem zamilovala roli Wintonova „dítěte“, ačkoliv žije s tím, že šedesát příslušníků její rodiny bylo zavražděno v nacistických táborech smrti.

Ovšem je právě tento typ přednášejících „celebrit“ zvláštní jen svým životním příběhem? Možná mnohem více tím, že přijímají s klidem, když jim publikum doma i v zahraničí tleská, ale ve svém životě přijali se stejnou vyrovnaností i to, když publikum, ze strachu, zášti či nenávisti, tleskat přestalo. Jejich hlas zůstal hlasem. A i teď, kdyby byli opět nuceni vycházet kvůli umlčení zadními dveřmi, nezměnilo by je to. Mají tak v sobě něco, co by měli vidět ostatní, neboť jsou to právě tito z nepřízřubivých, kteří změní svět. Jsou obdarováni uměním překládat pro člověka šifry života. Kvůli takovým určitě stojí za to jednou za čas obětovat na hodinu a půl jakýkoliv vyučovací předmět a nechat je o šifrách promluvit.

Pavel Sekyrka, vyučující Gymnázia Strakonice

Dagmar Šimová, překladatelka, „dítě Zpěvačka Marta Kubišová Nicolase Wintona“

prof. PhDr. Tomáš Halík, Th.D.

Spisovatel Arnošt Lustig

Všichni pod jednu plachtu!

Od počátku školního roku 2009/2010 jsem již podruhé třídní vyučující v primě víceletého gymnázia. Opět se sešly děti ze všech strakonických škol a škol z přilehlých měst a vesnic. Ráda bych, aby pro ně byl vstup do nového prostředí co nejjednodušší, a proto jsem se rozhodla využít nabídky občanského sdružení PREVENT, s nímž jsem v minulosti již spolupracovala. Po úvodní konzultaci s panem Štefanem Schwarzem jsem pro své studenty zvolila dlouhodobý kontinuální komponovaný program pro žáky od šesté do deváté třídy. Kombinuje oblast mezilidských vztahů a drogové problematiky, dlouhodobě posiluje pozitivní vztahy ve třídě, jeho jednotlivá témata na sebe navazují a odpovídají vývojovému stupni dětí.

Dopolední čtyřhodinové setkání bylo naplánováno na 15. 12. 2009. Vedení školy nám vyšlo vstříc a celá akce proběhla v jedné z nejdlejších učeben, kde jsme nebyli rušeni zvoněním ani jinými studenty. Snad se i nám podařilo příliš nerušit ostatní, i když někdy to v zápalu boje o přežití vypadalo, že by mohla škola spadnout. Průvodci dopolednem se stali Iva a Pepa, kteří s sebou přinesli velkou krabici s potřebnými rekvizitami, my

s dětmi jsme přestavěli lavice a židličky ve třídě tak, že uprostřed vznikl kruh pouze ze židlí, kde měl každý své místo.

První seznamovací aktivita byla přizpůsobena dětem mladšího školního věku, aby rozproudila dobrou náladu a pobavila nás. Úkol zněl: „Představte si, že jste indiáni a máte indiánská jména, která by o vás měla něco vypovídat.“ Začátky byly rozpačité, ale nakonec jsme se dozvěděli nové a zajímavé věci. Jména byla většinou spojena se zálibami: „Jsem Anička, ta, co ráda tancuje.“, „Jsem Tomáš, ten, co rád spí“. Ten, kdo byl schopen zapamatovat si všechna nová indiánská jména, byl hned po ránu odměněn sladkostí. Abychom se opravdu probudili a rozproudila se nám krev v žilách, v druhém kole jsme k našemu novému jménu přidali ještě pohyb. Přišla tedy rozcvička s výskoky, úklony, ale i pády. Při tom se pomyslné hrany všech dostatečně obrousily.

Druhá aktivita následovala po krátké přestávce. Pepa začal na tabuli malovat pomocí vodorovných a svislých čar obrazec, úkolem bylo poznat, jaký obrázek vznikne. Po chvíli přemýšlení bylo jasné, že je to láhev. Následovala otázka: Na co je taková láhev dobrá? Dalo to trochu práce, ale nakonec někoho napadlo, že v láhvi se dá poslat vzkaz. Každý dostal papírek a na něj měl napsat tři věci – očekávání, obavu a vzkaz – vztahující se k dopoledni, které bylo před námi. Všechny vzkazy se pak pomocí lepicí části připevnilly na tabuli a Pepa je v náhodném sledu bral a komentoval vše, co na nich stálo. Téměř všichni očekávali zábavu a lepší poznání nových spolužáků, obav nebylo mnoho. Snad jen, aby se nemuselo zpívat či tančit. Vzkazy byly různé, povětšinou veselé. Při třetí aktivitě se ale děti zapotily, a to do slova i do písmene. Doprostřed kruhu Iva rozprostřela modrou plachtu, která představovala kryt. Úkolem bylo dostat se pod ni dřív, než přijde nálet. Nikdo nesměl být vidět, při ukrývání nesměl nikdo používat ruce. První reakce dětí byla vrhnout se na plachtu a všemožně se ji snažit na sebe hodit. Chlapci křičeli, děvčata ječela, nikdo nikoho neslyšel a ze všeho byl velký zmatek. Zanedlouho bylo jasné, že tato cesta k cíli nepovede. Tím, jak se děti navzájem utišovaly, hlučely ještě o to víc. Ti, co byli slyšet nejvíc, a proto se jevíli jako vůdčí typy ve třídě, vymysleli, že ti větší a silnější si lehnou na zem, ti menší si lehnou napříč přes ně a někdo je plachtou za pomoci nohou překryje. Nastal problém s tím, kdo je ten větší a bude trpět dole, a kdo lehčí a menší a, i když se to na první pohled nezdálo, jak si později děti navzájem vysvětlily, bude trpět nahoře. V dané chvíli bylo vidět, kdo je ochoten se obětovat a kdo jen čeká na to, aby nejlépe využil situace. (Již tady se pro mě jako pro nestranného pozorovatele ukázaly informace o mé nové třídě, k jakým bych se při běžném vyučování jen těžko dostala.) Ani tato varianta se ale neukázala jako schůdná. Plachtu sice někteří přes „hromadu“ na podlaze přehodili, ale oni sami pod plachtou nebyli. Opět nastala vřava, o to větší, že pod plachtou bylo pěkné horko a ty, co leželi dole, již vše bolelo od toho, jak jim ti horní tancovali po zádech a nohou.

Vtom Pepa zahvízdal a celou akci přerušil. V tu chvíli se z dětských tváří daly vyčíst různé emoce – zloba, vztek, bezmoc, nechť pokračovat, ztráta zájmu - vesměs negativního charakteru. Děti opět seděly v kruhu. Otázka zněla: „Proč se nedaří zadaný úkol vyřešit?“ Samy děti snadno odvodily, že jim chybí nějaká pravidla. Aby toto slovo nebylo tak „formální“, nepříjemné, hlasováním se rozhodly nahradit je slovem „povídky“, ovšem se stejným významem, potom si za pomoci Ivy vytvořily „povídky“, podle kterých se budou řídit.

Jedním z nich bylo, že mluvit může vždy jen jeden. Aby to pro děti bylo snazší, dostaly

od Pepy míček: Mluvit směl vždy pouze ten, kdo ho držel v ruce. Toto pravidlo se osvědčilo a samy děti ho přijaly, i když už je k tomu nikdo znovu nenabádal. Najednou byl klid a všichni si mohli postupně navzájem říci, co se jim na předchozí práci líbilo a nelíbilo.

První, na čem se nyní jednoznačně shodli, bylo, že si musí zvolit vedoucího, a to nejen jednoho, ale musí mu vybrat i pomocníky. Sestavili tedy vedoucí tým a za pomoci míčku přišli na řadu návrhy těch, kteří byli předtím překřičeni. Jejich nápad se zdál být dobrý: Podle velikosti plachty si žáci nalepili na zem lístky, aby věděli, jak velký prostor mají k dispozici. Poté si na zem těsně vedle sebe čtyři klekli, za ně další a další čtveřice, podle vymezení prostoru, mezi ně se potom napříč položili ti zbývající. Až potud to bylo docela jednoduché. Nyní přišla na řadu plachta, která musela být přes všechny natažena, znovu připomínám, že bez pomoci rukou. Na jedné straně si sedící plachtu podhrnuli pod nohy a poslední dvě dívky se obětovaly a pomocí zubů!! přetáhly plachtu přes všechny na zemi! (Poté se ještě samy nasoukaly do zbylých mezer pod plachtou.)

Nakonec se tedy tento zpočátku zdánlivě neřešitelný úkol podařilo společnými silami vyřešit. Všichni měli obrovskou radost! Pak jsme znovu všichni seděli v kruhu a každý se mohl vyjádřit k zážitku, který měl právě za sebou. Bylo až dojemné, jak si děti navzájem děkovaly za to, jak kdo pracoval, a jak dokázaly jeden druhého pochválit, ale také říci si i méně příjemnou pravdu do očí.

Příjemné dopoledne uteklo dřív, než jsme se nadáli. Je jisté, že tímhle naše společná práce na posilování dobrého klimatu ve třídě teprve začíná.

To ráno 15. prosince přišla banda primánů, kteří nebyli schopni se na něčem domluvit. Udělat kruh ze židlí zabralo spoustu času a zapojili se jen někteří. Oni si to asi ani neuvědomili, ale když bylo na konci potřeba uvést třídu do původního stavu, měla jsem pocit, že je snad někdo během dopoledne očaroval. Práce proběhla rychle, přitom docela v klidu a za ochotné účasti všech. I za takové malé okamžiky to stojí.

Alžběta Fajová, třídní primy

Bad Marienberg

V druhém červnovém týdnu jsem se zúčastnila semináře o Evropské unii, který se konal v Bad Marienbergu, krásném, zelení prodchnutém lázeňském městečku ve středním Německu, 50 km na východ od Bonnu.

I když jsem se před odjezdem strachovala, co tam budu dělat a jak se tam vlastně domluví (v tomto termínu se měli účastnit Italové, Maďaři, Němci, Poláci, Slováci a Češi), teď vím, že to byla jedinečná zkušenost, která se člověku jen tak nenaskytne.

Europa-Haus v Marienbergu je místem setkávání mladých lidí z celé Evropy. O tom jsme se všichni přesvědčili hned první společný večer na „Länderfestu“, kde národní skupinky představily svou vlast, formou, jakou chtěly – Slováci zpívali a tančili, Maďaři natočili film, my Češi a Italové jsme měli testík, kolik toho ostatní ví o naší vlasti, Němci si udělali srandu z ministra, který prohlásil, že by všichni měli umět anglicky, ale jeho vlastní „anglický“ proslov potřeboval anglické titulky, aby mu bylo rozumět, Poláci pak měli prezentaci o Čenstochové a nejlepších hranolkách na světě, které se právě tam prý dají koupit. A po prezentacích se ještě dlouho do noci povídalo a ochutnávalo - víno, pivo, buchty, pizzy...

Během týdne jsme také postupně ochutnali perličky z jazyků ostatních národů. Věřte

nebo ne, Fulbert (z Polska) dokázal vyslovit snad všechny jazykolamy, od maďarského „Fekete bikapata kopog a patika pepita köven“ po tři sta třicet tři stříbrných stříkaček! Vlastní program semináře začínal vždy v devět ráno „energizerem“ (abychom byli po nočním pobytu ve Wäller Stübchen k použití) a končil v pět odpoledne. Byli jsme rozděleni do mezinárodních skupinek a společně pracovali na úkolech o EU, které jsme si mohli vybrat a ztvárnit je, jakkoli nás napadlo, když na to stačilo technické zázemí. Po večeři jsme měli volno, mohli jsme jít do města, nebo do Wäller Stübchen, kde jsme se sblížili a poznali asi nejvíc. Vždyť cestování je o setkávání!

Ve středu se jelo do Bonnu. Navštívili jsme Muzeum moderní německé historie a pak měli nádherné čtyři hodiny rozchodu po Beethovenově rodném městě, kde se dá koupit čtvrtka pizzy za padesát centů.

V sobotu ráno jsme zabalili kufry, rozloučili se a rozjeli se plní zážitků každý domů. Škoda, že ten týden utekl tak rychle!

Hana Kopáčová, 3.A

Jako jedna velká rodina

Předposlední měsíc školního roku (14. 5. – 16. 5.) jsem se zúčastnil Festivalu německy a česky hovořící mládeže v Písku. Ze začátku jsem byl celý nedočkavý. Poté jsem dostal strach. Němčinu se učím pouze tři roky, a hlavně, s nikým jiným než s vyučujícím jsem nikdy v němčině nekomunikoval. Já, Hedvika Karličková, Eva Roučková, Jiří Jirsa a Dušan Tran jsme nevěděli, do čeho jdeme.

První den jsme hostili naše přátele z Písku, Prachatic, Volyně a Waldkirchenu u nás. Představení naší školy panem Mgr. Pavlem Sekyrkou, který nám po celou dobu festivalu dost pomáhal, a jejich úspěchů samozřejmě nechybělo, ale také jsme diskutovali o smutné době druhé světové války a uctili jsme památku všech našich „zmizelých sousedů“. Děšť, který nás celý den provázel, pěkně dotvářel smutnou, pietní atmosféru.

Poté nás, už v Písku, všichni naši přátelé seznámili se svými úspěchy, se svými městy a také s jejich výbornými domácími specialitami. Další den jsme si prohlédli Písek, zahráli si spolu basketbal, diskutovali o společných tématech a navštívili rockový festival.

Poslední, třetí den už jsme byli všichni jako jedna velká rodina! Přesunuli jsme se na hranice s Německem a společně jsme prošli částí bývalé Zlaté stezky, která poprvé – už před tisícem let! – spojila německy a česky mluvící obchodníky a obyvatele. Spojila i nás, české a německé studenty. A myslím si, že to bylo to nejlepší!

Ondřej Hradský, 3.A

Prostě festivaly jsou dobrá věc

Letos se naše gymnázium účastnilo 7. ročníku Festivalu německy a česky hovořící mládeže. Z názvu je už jasné, k čemu festival slouží, a tak bych chtěl hned na začátku vyslovit dík ing. Pospíšilovi, který na třídení festival sehnal prostředky. O programu festivalu píše Ondra, já jen doplním drobné střípky. Počáteční ostych mezi českými a německými studenty byl rychle překonán, a tak jsme strávili v Pí-klubu rockový večer. Jelikož vyvstala potřeba ještě večer vyhodnotit, přesunuli jsme se k nám na zahradu do altánu, kde jsme pokračovali v diskuzi při černém čaji, jenom Hedvika s Evou pily ovocný, a nebyl by to snad ani Dušan Tran, kdyby si neporučil čaj zelený. Všechny to

tak zahřálo, že jsem musel začít upozorňovat na noční klid a na to, že bydlíme ve slušné čtvrti. Marně. Trnul jsem, že každou chvíli vyleze nějaký ze sousedů v noční košili, s čepicí v příkrčené chůzi s puškou nabitou solí. Upřímně jsem si oddychl, když jsem se se studenty odebral dvě stě metrů od našeho domu do Domova mládeže, kde jsem přenocoval. Pedagogický dozor je pedagogický dozor! V sobotu workshopy, basketball, bowling, pamětihodnosti Písku. Večer na koncertě „Rockem proti rakovině“ přišlo, a tak jsme se přesunuli na další projednávání česko-německých témat k černému čaji do Cocktail baru, jenom Hedvika s Evou pily ovocný, a nebyl by to snad ani Dušan Tran, kdyby si neporučil čaj zelený. V neděli jsme absolvovali putování po Zlaté stezce, která nedávno slavila tisíc let od založení. Po klobáse následovalo ještě klábosení a poté už spřátelené loučení.

Prostě festivaly jsou dobrá věc, nejedno přátelství se naváže, nejedna zkušenost mezi školami se předá, nejedna skutečnost, na kterou se vzpomíná, vznikne. Řeknu-li to zcela pragmaticky i na adresu dalších festivalů, pokud mohou studenti prožít tři dny v česko-německém prostředí téměř zadarmo, je určitě dobré se účastnit. Zvláště i proto, že si znovu uvědomíme, proč se intenzivně učíme německy. Rozhodně ne proto, abychom pak s našimi sousedy na podobných projektech lámali angličtinu. Bylo příjemné strávit víkend s týmem studentů, který má v tomto jasno a který si to opět mohl „osahat v realu“. A tak napíšu jen: Díky, Ondro, Jirko, Hedviko, Evo, Dušane, za vaši účast a přípravu. Festivaly s takovým týmem, jako jste byli vy, jsou dobrá věc, říkám si. Dopíjím „zelený čaj“ a s úsměvem se v myšlenkách vracím k onomu víkendu...

Pavel Sekyrka, vyučující Gymnázia Strakonice

LONDÝN 2010

aneb Geograficko-jazyková exkurze do země svatého Jiří, patrona Anglie

Výprava dlouhá necelý týden započala ve čtvrtek 15. dubna večer, kdy se čtyřicet devět studentských dušiček sešlo před naší školou. Společně s dvěma vůdci – panem profesorem matematiky a anglického jazyka Václavem Kůlou (v kovbojském klobouku!) a paní profesorkou ZSV a též anglického jazyka Alžbětou Fajovou – jsme vyrazili na cestu do nitra Spojeného království Velké Británie a Severního Irska.

Noční tranzit byl dlouhý a pro většinu z nás náročný, neboť ne všichni zvládají spát vsedě. Klobouk dolů před těmi, co ano. Ze začátku jsme vnímali místa, jimiž jsme projížděli, Plzeň, přechod Rozvadov i mnohá města v Německu, ale pak nás to omrzelo. Nebýt přestávek na občerstvení a hygienu, naše končetiny by opravdu ztuhly na věčnost. Ještě štěstí, že v ranních pátečních hodinách jsme překročili belgické hranice a nakonec i ty francouzské. V přístavním městečku Calais došlo k nalodění na trajekt, který nás měl přepravit přes kanál La Manche. Pro některé z nás to bylo poprvé, co jsme viděli moře či pluli na lodi. Nádherné počasí a čerstvý mořský vzduch dotvářely naši cestu do anglické země. Po třiceti čtyřech kilometrech plavby jsme poprvé pohlédli na anglickou pevninu, na bílé doverské útesy, jež jsou tvořeny z bílé křídý a o kterých se zmiňuje i královna britských detektivek Agatha Christie. Opravdu jsou tak nádherné, jak se říká! Přechodem na světový čas jsme k tomu získali hodinu navíc!

Cestou z přístavního městečka Dover jsme se zajeli podívat blíže na útesy a na zdejší Doverský hrad, který se tu majestátně vypíná do výše. Navštívili jsme i památné místo, kde přistál v roce 1909 francouzský vynálezce a letecký konstruktér Louis Blériot

při svém prvním letu přes kanál La Manche v letadle těžším než vzduch.

Kolem šesté hodiny jsme poprvé spatřili hlavní město Spojeného království, Londýn. Město, jež vzniklo za dob Římanů roku 43, leží při ústí řeky Temže, žije zde něco přes sedm milionů lidí různých národností a etnických skupin, kromě mnoha historických budov zde naleznete i novodobé moderní mrakodrapy. A taky baráčky s menší zahrádkou (spíše jen trávníkem), červené telefonní budky, černé taxíky... vše typické pro Londýn. A to všechno jsme viděli.

V sedm hodin jsme byli odvezeni do jedné z okrajových částí Londýna, do Wellingu. Zde si nás přebraly naše budoucí rodiny – měly se o nás čtyři dny starat, připravovat nám snídaně, večeře a trávit s námi volný čas.

Po vydatném, ač krátkém spánku, lehké snídani kolem sedmé (cornflakes s mlékem, toasty a džus) jsme byli druhý den, v sobotu, svezeni na místo, kde jsme se den předtím rozdělili. Čekala na nás naše první celodenní výprava za historií a památkami Londýna. Tower of London, královský hrad, se stal naší první zastávkou. Zhlédli jsme White Tower, klenotnici, kde jsou k vidění skutečné klenoty panovníka, Bloody Tower, nesměla chybět ani fotka s pověstnými towerskými strážci Beefeaters, kteří také provádí návštěvníky a krmí havrany, symboly Anglie. Pověst říká, že až havrani uletí z Toweru, nastane konec království, proto se tomu předchází tím, že jim jsou pravidelně krácena křídla.

Procházka po Tower Bridge, odpočinek v parku s chutí britské zmrzliny, prohlídka křižníku Belfast, kde jsme jen tak tak utekli pohledům figurín, vzpomínka na Shakespeara a jeho hry v divadle The Globe, kde působil, chůze po Mostu tisíciletí (The Millenium Bridge), jenž rozděluje Angličany na ty, co jsou pro, a co jsou proti této stavbě, a zakončení dne v nejstarší části Londýna, The City, s návštěvou katedrály St. Paul's, kde se vdávala Diana Spencerová alias princezna z Walesu, když si brala si prince Charlese. Neděli jsme měli nabitou, ale prozářenou sluncem a nadmíru teplým jarním počasím (ostatně jako po celou naši exkurzi). Uchvácení krásou fauny a flóry i pohodou v královském parku St. James, započali jsme den odpočinkem, opalováním a mlsáním. Ač neradi, museli jsme pak vyrazit k Buckinghamskému paláci, hlavnímu sídlu královny Alžběty II. Zde nás čekala velmi horká promenáda s výměnou stráží, následně výprava k Big Ben, jehož zvukem začínají zprávy BBC, cesta po Whitehallu k Downing Street 10, bedlivě střežené policií, neboť zde sídlí britský premiér (tehdy ještě Gordon Brown), pohled na památník admirála Nelsona na Trafalgarském náměstí a konečně konečná na Leicesterském náměstí, podél něhož jsou premiérová kina, jako např. Odeon s pomyslným Chodníkem slávy.

V pondělí menší odpočinkový den. Těšily se hlavně dívky, odpoledne se totiž měly konat nákupy v největším zdejším nákupním středisku Westfield, ale ani my ostatní jsme nepřišli zkrátka. Nejen kluci byli potěšeni fotbalovým stadionem Chelsea, jehož hráči hrají nejvyšší anglickou ligu Premier League a za něž chytá Čech Petr Čech. Po vydatných nákupech ve Westfieldu (nikdo se kupodivu nestačil ztratit) naše cesta směřovala do Windsoru, letního sídla královny. Podle standarty panovníka se i zde pozná, zda panovník je či není v zemi.

Poslední den strávený v londýnských čtvrtích bylo úterý 20. dubna. Uteklo opravdu rychle, ale užívali jsme si je do poslední chvíle. Putování po východní i západní polokouli na vrcholu Greenwiche, kde se nachází kromě nultého poledníku i observatoř, následná plavba po Temži, jedné z nešpinavějších řek světa, pohled na celý Londýn z oka ptačího

na London Eye, sestaveného z různých částí původem z různých zemí (Francie, Itálie, ...) a prohlídka starobylého Westminsterského opatství, kde historie dýchá z každého kusu kamene.

Kolem půl šesté večerní následoval přesun zpět domů, nejprve pod kanálem La Manche za pomoci britsko-francouzského Eurotunelu. Přemístil nás na francouzskou půdu mnohem rychleji než trajekt, ale pro změnu nás okradl o hodinu života.

Noční život pomalu usinal a cesta přes Lichtenštejnsko, Belgie a Německo se nám krátila (nejen díky filmu z Divokého západu Limonádový Joe). Ve středu v dopoledních hodinách jsme konečně dorazili zpět do naší krásné České republiky.

Exkurze byla naprosto skvělá, když pomínu úmornou cestu autobusem, jež utíkala dosti pomalu. Počasí nebylo typické pro Londýn, neboť většina času zde prší, ale my měli oblohu vymetenou a pořád jen slunečno. Kdekdo z nás přijel opálený, jako by byl u moře! Plavba po kanálu La Manche či jízda pod ním v Eurotunelu, to jsou opravdu nezapomenutelné zážitky, to musíte prostě zažít, a ne si o tom nechat jen vyprávět. A hlavně: Člověk poznal jinou zemi, její zvyky, typy zdejších charakterů. Ale jen týden na poznání toho všeho, co je zde k vidění, opravdu nestačí. Chtělo by to delší čas. Anglie mě nezklamala, neboť jsem tuto zemi vždy obdivoval, v mnoha ohledech, v první řadě díky její historii, která je mým koníčkem a která zde dýchá ze všech koutů. Prohlídka známých míst mě tedy opravdu nenechala chladným. Trochu mi vadilo, že jsme v klenotnici Toweru nemohli fotit, ale nakonec to docela chápu. Co bychom my Češi dali za to, kdybychom mohli zhlédnout korunovační klenoty kdykoli – zde jsou pro všechny denně k vidění. Focení bylo ostatně zakázáno i ve Westminsterském opatství, kde by se dalo zaznamenávat opravdu hodně věcí, neboť to místo je „nasáklé“ historií, osobnostmi. Fascinovalo mě asi úplně nejvíc – sem se totiž člověk nedostane každý den. Kromě historie mě nejvíce nadchl a spíše překvapil i anglický život. Připadal mi takový

Studenti Gymnázia Strakonice před londýnským Tower Bridge

beze spěchu, kdy každý má času dost, ale všechno přesto stihne. Čas je našim nepřítelem, i Angličané to moc dobře ví, ale nijak se tím nenechávají ovládat a vůbec ne zdeptat. A co jejich parky, kde je nádherná příroda a to i přesto, že zde sedí a piknikuje spousta lidí? Šlo by to i u nás? Sednout si do trávy v našich parcích by asi ne vždy bylo příjemné. A nakonec jejich jídlo. Není vždy jen bez chuti či z fast foodu, je pro nás nezvyklé, ale pro naši chuť ne úplně nemožné, jako třeba typické fish and chips. Možná ti, co se nezdravě stravují, chodí zase často běhat – asi jich bude dost, nebyl totiž den, kdy bychom neviděli minimálně třicet lidí.

Ano, jistě má Londýn a celá britská monarchie taky nějaké ty mouchy a chyby, ale pozitivita určitě převažují. Proto se těším, až Londýn opět navštívím a sám pro sebe zvolám: „Welcome to London.“

Josef Němec, 3.C

Výměnný pobyt PSGS s gymnaziálním sborem z Erkelenzu aneb Němci ve Strakonicih :-) 28. - 31. 03. 2010

Když naše sbormistryně paní Miková někdy letos na podzim prohodila, že si píše s jinou milou sbormistryní, která vede německý pěvecký sbor zhruba v našem věku a měla by velký zájem na uspořádání výměnného pobytu, reakce byly různé. Někomu se v očích zračilo zděšení z komunikace s cizincem, někomu naopak nadšení. :-) Brzy již byl znám pevný březnový termín. A čím více se tato událost přibližovala, tím více jsme se na naše Němce začali těšit...

A tak jsme v neděli 28. března okolo šesté hodiny večerní nedočkavě a se smíšenými pocity přešlapovali před budovou gymnázia a čekali, až se otevřou dveře autobusu. Vystoupila skupina asi dvaceti Němců s mladou a sympatickou dlouhovlasou sbormistryní a několika dalšími lidmi jako doprovodem. Dovedli jsme je do naší školní jídelny, přičemž jsme seděli stále rozdělení na českou a německou skupinu. To se rozhodla naše energická paní Miková změnit, a proto nejprve česky pronesla úvod (překládaný do němčiny paní Danou Křížovou) a poté začala přidělovat Němce k Čechům tak, jak spolu budou bydlet. (Naneštěstí Němců přijelo pouze okolo dvaceti, takže se této večere účastnila pouze polovina sboru – ta, která souhlasila s ubytováním německého sboristy.)

Někdo začal ověřovat své jazykové znalosti (ať už angličtinu, nebo němčinu) trochu rozpačitě, někdo se zase ihned srdečně pustil do hovoru. Než byla připravená večere, už jsme Němce stihli naučit výslovnost v písni „Já jsem ze Strakonice“, protože ta měla zaznít na našem společném

koncertě. Na to, že česká výslovnost je dost těžká, naučili se ji (alespoň přibližně) poměrně rychle. :-) Po večeři se všichni odebrali do svých domovů, nyní o jednoho člena domácnosti bohatších... :-)

V pondělí ráno jsme se všichni beze ztrát (naopak nás přibýlo, přišel totiž celý sbor) sešli ve škole a vyrazili Němcům ukázat naše město Strakonice. Prohlídku jsme zakončili v Kapitulní síni, kde jsme zkoušeli, zatímco se naši němečtí přátelé vydali ještě na věž Rumpál, aby si pak po návratu také šli přezpívat svůj repertoár.

Po vydatném obědě ve škole jsme v učebně hudebky zkoušeli dvě společné písně. V následujícím volnu někteří vzali „své“ Němce posedět do čajovny nebo do restaurace, další s nimi jeli třeba domů. V šest hodin však začínal náš velký společný koncert v Kapitulní síni hradu – hlavní důvod návštěvy erkelenzského sboru v Strakonicih. Bylo téměř plno, vládla pohodová atmosféra a naše sbory se navzájem podporovaly. Koncert jsme zakončili v hradní restauraci „Sklípek“, byl to veselý večer plný zábavy a zpěvu :-)

Úterý jsme vyplnili výletem do Českého Krumlova. Byl sice poněkud zdržen jedním pozdním příchodem a později uražením zrcátka německého autobusu protijedoucím vozidlem, to nám však nezabránilo projet typické české vesničky a pošumavskou krajinu až k Lipnu (německá sbormistryně to úchvatné panorama obdivovala, prý to je v Erkelenzu samá rovina :-)) Celý den jsme měli hezké počasí a prohlídku slunečného Krumlova jsme si skutečně užili. Poznávací den jsme uzavřeli na krásném zámku Hluboká. Odtud už se jelo domů. Měli jsme volno, většina sboru se však i se svými Němci opět sešla na bowlingu, kde probíhala zábava po celý večer. Za těch pár dní už ztratili i ti největší bázlivci ostych, takže jsme se bavili už v národnostně smíšených skupinách. :-)

Ráno jsme se naposledy sešli ve škole. Náš pan ředitel se s Němci oficiálně rozloučil, totéž jsme udělali my neoficiálně. Loučili jsme se srdečně a byli jsme rádi, že jsme tento sbor poznali. Některým jejich výměnní studenti natolik přirostli k srdci, že se s nimi loučili jen neradi a večer už hypnotizovali obrazovku počítače v očekávání e-mailu od nich. :-)

Co dodat? Snad jen, že tento výměnný pobyt byl zdařilý, a myslím si, že většina sboru už se nemůže dočkat, až jim návštěvu v září oplátíme...

Katka Žejdlová, kvarta

„Céčko sestřelilo sedmi góly septimány z nebeských výšin!“

Víceúčelová aréna se znovu stala svědkem ostře sledovaného střetu dvou odvěkých rivalů, tentokrát v sálové kopané. Z napínavého utkání vzešel vítězně favorizovaný tým 3. C, který nastřílel v odvetném utkání oslabenému soupeři sedm branek. Tým céčka si tak upevnil v tomto sportu svoji několikaletou nadvládu a sklídl tudíž za svou píli zasloužené ovoce!

3. C vs 7. O – 7 : 2 (2:2)

8. 2. 2010 17:14, Strakonice

Uprostřed ospalého jihočeského městečka se dnes ráno odehrávala nelitostná bitva... Již před začátkem utkání byla znát značná nervozita na obou stranách, avšak oba týmy se snažily na klíčové utkání plně koncentrovat. Favorizovaní špílmachři z céčka se publiku představili v nových čistotných dresech, ze kterých čísel motivace a touha

po vítězství. Oslabení septimáni se i přes nepřehlédnutelnou obavu z prohry rozhodli vstoupit do zápasu s vervou a rozhodně nechtěli dát soupeři nic zadarmo.

Po hvizdu sudího Jandy se v aréně rozpoutala první část bitvy, do které vstoupilo lépe mužstvo septimánů. Ti využili několika chyb soupeře a i přes jeho neustávající tlak se tak zásluhou Prantla dostali do vedení. 0:1. První poločas se nesl v rušném tempu a oba mančafty si vytvořily mnoho pohledných šancí. Tým céčka se stále pokoušel o vyrovnání a připravil tím gólmanovi soupeřů perné chvílky. Ten však odolal a po několika chybách se na druhé straně dostal k zakončení Kubů, který před odkrytou bránou zamířil přesně mezi tyče. 0:2. Před koncem poločasu za stavu 0:2 nechala ukonejšená septima naběhnutého Solicha, jenž prokázal, proč je pro tým nepostradatelný, a vdechl tak céčku vstřelenou brankou nadějí na zvrat zápasu. 1:2. Těsně před hvizdem sudího se kolem obrany septimy prosmýkl Lešák a upravil skóre na 2:2!

Druhý poločas pod taktovkou špílmachrů z céčka

Hned od začátku bylo znát, že do druhé části klání nastoupila obě mužstva s rozdílným cílem. Céčko se snažilo hrát ofenzivní hru, zatímco septima se pokoušela všemi možnými prostředky vybojovat alespoň remízu. Změny chodu zápasu jsme se tudíž dočkali až po dlouhých minutách, kdy se brilantně prosadil obránce Neužil a mužstvo špílmachrů se tak ujalo zaslouženého vedení 3:2. Septima se však nevzdávala a připravila několik zajímavých chviliek i pro výtečného gólmána Vaněčka, ten se ovšem nenechal zaskočit. S blížícím se koncem zápasu se zvyšovala nervozita převážně na straně septimy a její hra se proto začala více soustřeďovat na udržení dosavadního skóre. K jejímu defenzivnímu výkonu přispíval také skvěle chytající Tran. Špílmachři z céčka však po vstřelených brankách a dobrých výkonech na hřišti projevili chuť protivníkovi prohru okořenit. Po zákeřném faulu na Solicha v šestnáctce nařídil sudí pokutový kop, inzultovaný hráč jej sám proměnil, a tak se na světelné tabuli rozsvítilo skóre 4:2!! Pasivně hrající septima stále nabízela céčku nové příležitosti k navýšení manka, takže se do konce zápasu po několika únicích prosadil podruhé Lešák a dvěma brankami se také skvěle předvedl mistr Bláha. Stávající výsledek byl bohužel pro špílmachry konečný, osamocený Lešák byl totiž před prázdnou bránou zastaven posledním hvizdem sudího Jandy. Ten ovšem bude nucen své jednání obhajovat před komisí rozhodčích...

Závěrem bych chtěl poděkovat všem zúčastněným a popřát jim do budoucna, aby i nadále předváděli kvalitní výkony a snažili se nakazit náš Ústav sportovním nadšením – borcům z obou týmů jednoznačně nechybí!

Dominik Moravec, 3.C

Královna majálesu 2010 Katka Muchová a její pes Goldie

Ahoj Katko, všechny překvapil tvůj úspěch při volbě královny majálesu. Nestává se, že by toto klání vyhrála nejmladší účastnice. Velký podíl na tom měl tvůj překrásný pes Goldie. Řekla bys nám o něm něco bližšího?

Goldieho jsem dostala před třemi roky od rodičů. Je to zlatý retrívr, narodil se v Doubravících u Volyně. Dnes váží 38 kg a měří 62 cm (v kohoutku). Má velmi příjemnou povahu, je veselý, přátelský, milý, temperamentní a učenlivý. Samozřejmě někdy má i horší náladu, jako každý z nás. Umí vykonávat asi 68 povelů.

Goldieho jsi cvičila sama?

Ano, Goldieho jsem cvičila sama. Začali jsme, jakmile jsem ho dostala, to znamená ve stáří osmi týdnů. Nejdříve to byly jen jednoduché povel – sedni, lehni, dej pac, chůze na vodítku. S fyzicky náročnějšími povelmi mi pomáhaly kamarádky (např. výskok do náruče).

Jaké to je, cvičit psa? Jak dlouho to trvá? Radil ti nějaký zkušený cvičitel?

Vycvičit psa není jednoduché, obnáší to hlavně nutnost věnovat se psovi každý den dvě až tři hodiny. Hodinu denně obvykle cvičíme a dvě hodiny by se měl procházet venku. Cvičení jsem měla už trochu okoukané, protože jsem se už před tím, než jsem Goldieho měla, chodila dívat na psi cvičiště, jak se to dělá. S něčím mi pomohla také kamarádka, která se se svým psem účastní i různých závodů. Cvičení probíhá v podstatě tak, že pejskovi ukážete a vysvětlíte, co má dělat, pomůžete mu to udělat, a když to udělá, dáte mu za to pamlsek – nejčastěji piškot. Většinou psi cvičí velmi rádi a ochotně, protože je to pro ně zábava a zároveň čas strávený s jejich pánem.

Vystupuješ s Goldiem na veřejnosti?

Ano. Vystupujeme třeba na letních táborech, na hasičských dnech, chodíme i do základních škol. Goldie je na lidi i na děti zvyklý.

Mohla bys nám na gymnáziu při nějaké vhodné příležitosti Goldieho opět předvést?

Určitě. Goldiemu se o majálesu na gymnáziu velmi líbilo, nejvíc ho zajímali koně, kteří táhli královský fiakr. Velmi rádi spolu znovu přijdeme.

Děk za rozhovor, všichni přejeme tobě i Goldiemu pevně zdraví a hodně úspěchů!

Hanka Pazderníková, vyučující Gymnázia Strakonice

Shůry dáno (Pokus o fejton)

Už čtvrt hodiny sedím u počítače a tupě zírám do textového editoru. Bílá barva zatím nepopsaného virtuálního papíru mě zvláštním způsobem hypnotizuje, a tak ani nevnímám, jak ten čas letí. Pomalu, ale jistě se dostavuje panika. Kurzor netrpělivě bliká, jako by čekal na má první slova. Ta se ale nejspíš ještě hodně dlouho nedostaví. Opustil mě totiž veškerý humor a s ním i jakákoliv schopnost přemýšlet nad zadaným tématem. Mé literární střevo nedávno začalo vykazovat drobné známky neukázněnosti, či snad dokonce nefunkčnosti. Dělo se, co chtělo. Ve chvílích, kdy jsem ho nejvíc potřeboval (jako právě teď), mi odmítalo přispět na pomoc. Naopak v situacích, při nichž bylo třeba

zachovat určité dekorum, začalo střevo vymýšlet nejrůznější dětinskosti, kterým jsem se nedokázal ubránit, a dokonale jsem se tak znemožnil před ostatními. A proto jsem se rozhodl, že s ním zajdu na prohlídku. Znáte to. Jen tak, preventivně. Doktor ho odborně vyšetřil a naneštěstí mou domněnku potvrdil. Něco nebylo v pořádku. Nechal si tedy střevo v nemocnici na pozorování. Tehdy jsem se zaradoval, že se konečně přijde na kloub oné záhadě a že by snad střevo mohlo být i opraveno, ale teď už lituji, že jsem ho svěřil do cizích rukou.

Není lehké žít bez obratných vyjadřovacích schopností. Zvláště když s ubíhajícím časem přichází obava z toho, že už se střevo nevrátí. Nechápu, co jim na tom pozorování může trvat tak dlouho. Pokud ovšem lékaři za tu dobu jen nezpochybovali skutečnost, že zatím nic divného nezpochybovali – pouze normální „šůry dané“, ne příliš nadané literární střevo, a je jim teď trapné vrátit ho zpět bez diagnózy. Úplně už vidím ty psí kusy, které nemocniční personál vyvádí s mým nebohým střevem! Všude samé hadičky a pípající přístroje. Ani si neodvažují představit, kolikrát už bylo na operačním sále. Doufám v to, že se mi v pořádku vrátí, že nebude příliš rozřezané a bude fungovat alespoň tak, jak fungovalo před mým sobeckým činem, než jsem ho ve vidině zlepšení svého slohu svěřil do péče lékařů. Teď bych své neukázněné a někdy nefunkční střevo bral zpátky všemi deseti. Prosím, vraťte mi ho!

K tomu ale dnes asi už nedojde. V nemocnici je dávno po návštěvních hodinách a pacienta takhle na noc domů nepustí. Zdá se, že je vše ztraceno. Nejspíš se budu muset spolehnout sám na sebe.

Láká mě jedna představa. Představuji si, že někde existuje obchod, kde se dají pořídit přípravky k rozvíjení talentu. Kde také popřípadě lze už opotřebované šůry dané věci vyměnit za nové. Například každý hudebně hluchý člověk si zde může zakoupit speciální šůry danou ústní vodu, po jejímž použití bude zpívat árie jako nejlepší operní pěvci. V prodeji jsou také šůry dané boty, které samy tančí, štětec, jež sám vede ruku k namalování uměleckého díla, nebo nůžky, co z papíru dokáží vystříhnout zdařilou karikaturu.

Tento obchod by se jistě těšil oblibě ve všech koutech světa. Každý by si šel vyměnit svou starou šůry danou věc za lepší a lidstvo by bylo globálně nadané. I když nevím, jestli je to dobrý nápad. Pochybuji, že by lidé do tohoto obchodu zavítali pouze jedinkrát. Postupně by chtěli víc, než původně měli, víc než mají druhí, až by se strhnul boj o lepší šůry dané věci.

Asi je dobře, že žádný takový obchod neexistuje. Nakonec každý by se měl spokojit s tím, co mu bylo naděleno, a nedožadovat se něčeho lepšího. Ale to mi teď v mé zoufalé situaci moc nepomůže. Stále totiž nevím, jak bez svého střeva napíšu fejeton. Nezbyvá mi než v duchu proklínat snaživost lékařů, kteří neví, že je mé střevo v pořádku, že mu jen nebyly šůry dány lepší vlastnosti, a pokusit se vytvořit alespoň pár kostrbatých souvětí s pocitem útechy, že jsem poprvé něco udělal sám.

Filip Chochol, sexta

Téma : Dopis, který asi nikdy neodešlu

Nejdražší Lolito,

nelekej se mého dopisu, prosím. Nejsem tvůj soudce. Jsem pouhý čtenář tvého příběhu. Nemohu tě kárat za život již prožitý a ztracený. Ani nechci. Křehký motýlí osud, jež jsi

představovala, leží v tichém sousedství Idiota a milé Nětočky Něžvanovové v klidném prachu mé knihovny.

Od oné čarodějné noci, kdy ses narodila, nastoupila na tvé místo jiná generace lolitek. Byly ale jiné, něčím okoukané, předvídatelné. Nebylas to prostě ty, Lo. Lotelitchen, jež nosila barevné punčochy, Lo se žvýkačkou v ústech a komiksem v ruce. Lola, jež potkala Humberta. Procestovala Ameriku. Utekla. Vdala se. Porodila, Zemřela.

Bylo ti do vínku dáno ono kouzlo nymfíček. Prchavé kouzlo, jak by řekl Humbert. Pro tebe prokletí a zkáza. Vysmála by ses mu, pravděpodobně. Chtěla bys jít na čokoládový koktejl a Humbert by tě nedokázal odmítnout. Lo, znalas ho moc dobře, že? Představ si sebe jako malou otylou brýlatou školačku s pavučinou uhříků na tváři. Jakým směrem by se ubíral tvůj život? Kde by se rozléhal tvůj

smích? Troufám si tvrdit, že Humbert, jakkoli citlivý a vnímavý k tvé duši, by ti nevěnoval ani pohled. Časem se z tvé krásy stane skořápka, minulost bude pouhou přítěží. Lolita je ohraničena věkem. Humbert to věděl a děsil se toho. Zemřela jsi na začátku normálního života. Byla jsi potrestána, nebo ti jen nebyl souzen? Co myslíš, Lo? Vím, že nejsi z kamene. Spolu s Humbertem jsme tě slyšeli po nocích plakat. Oplakávala jsi mrtvou matku, nebo svůj osud? Prosím, neodpovídej. Některé věci by měly zůstat skryté.

Chtěla bych ti položit tolik otázek a dlouhé hodiny si povídat. Jenže tys na mě nepočkala. Odešla jsi a vzala s sebou i to své kouzlo. Co mi teď zbývá? Psát dopisy bez adresáta. Pokládat otázky, na které nikdy nedostanu odpověď. Můžu předstírat, že jsem tě našla v té dívence, která každé pondělí jezdí na kole v parku. Můžu své dopisy poslat a čekat na odpověď. Možná i přijde, ale nebude to tvůj rukopis. Nebude to tvoje paměť, jež mi bude vyprávět. Mám však právo (stejně jako Humbert) čekat na svou další Anabel a Lolitu.

Těším se na to setkání. Každým dnem je očekávám. Že by dnes?....

Tvá M.B.

Ve Strakonicích 6. dubna 2010

Michaela Babková, 4.B (písemná maturitní práce z českého jazyka)

Den jako stvořený pro vyškrtnutí z kalendáře / Fejeton /

To ráno začalo opravdu skvěle. Můj úhlavní nepřítel, budík, věčně ječící jako siréna, zřejmě ochraptěl. Plejádu snů tedy přerušila až maminka. Moje hodná a vždy milá maminka. Tedy až na výjimky. Bohužel dnes to byla ta výjimka. „Ty nejdeš do školy?“ řekla hláskem tak sametovým, až mi zazvonilo v uších. „Co bych nešel,“ odpověděl jsem ve snaze přerušit zvonkohru v hlavě a ze splených očí vydolovat zrakový vjem. „Já jenom že máš nejvyšší čas!“ oznámila mi tvrdou realitu. Mé díky už slyšet nemohla v rachotu bouchnutí dveří. Odešla do pracovního procesu.

Rychlostí raněného lenochoda jsem se vyškrábal z postele. Jediné, na co jsem v té chvíli dokázal myslet, byla káva. Snad již postě jsem poslal svůj zbožný dík černému sběrači z jihoamerických plantáží. Už jen rychlá sprcha a musím vyrazit. Při vylézání z vany jsem nějak pozapomněl, kam mi upadla kostka mýdla, použitá v předešlé proceduře rozlepování očí. Připomněla se mi sama. V horizontální poloze má ústa ušetřila na adresu onoho mýdla pár nelichotivých poznámek.

Již patřičně upraven a umyt jsem vyběhl z našeho paneláku. Město rozevřelo svou náruč a přivítalo mě čerstvým závanem smogu z teplárenského komínu. Čekala mě cesta přes celé město s cílovou rovinkou do ukrutného kopce, na němž sídlí naše vzdělávací instituce. Nikdy jsem nepochopil, proč páni projektanti navrhli gymnázium, které mě má už čtvrtý rok pod svými výchovnými křídly, právě na takovém kopci. Asi proto, aby studentům ukázali, že mnohem těžší je se tam dostat než odtamtud vyletět. Poslední metry kopce má dechová frekvence připomínala frekvenci dechu astmatického hrocha táhnoucího naftalenový vůz.

Na první hodinu jsem dorazil s mírným, přibližně třicetiminutovým zpožděním.

„Copak, že bychom zaspali?“ Znamý a tolik nerad slyšený hlas linoucí se zpoza katedry. „Bohužel,“ zněla má krátká odpověď. Kdybych byl věděl, že první hodina ve středu je matematika, nebo spíše kdybych byl vůbec věděl, že je středa, vůbec bych svého prohřešku proti regulím školního řádu nelitoval, ba naopak bych jej velice kvitoval. „Tak pojď k tabuli, hříšníku!“ Mé antipatie přerostly v nenávist. Stál jsem u tabule, ale místo řešení příkladu jsem řešil, jak spáchat tichou, avšak bolestivou vraždu. S přidělenou pětkou jsem se usadil do lavice.

„Čau,“ prohodil na pozdrav můj soused a kamarád. „No, nebylo to tak zlý ...,“ řekl teď už můj bývalý kamarád, „počkej ta písemka z chemie příští hodinu!“ pravil člověk, který kdysi mohl být mým kamarádem. Krve by se ve mně v tu chvíli nadořežal ani sám Drákula. V duchu jsem si nadával, proč jsem ráno neuklouzl trochu šikovněji. Abych si alespoň něco zlomil nebo si způsobil otřes mozku. Druhá hodina se nesla ve stejném duchu, papír popsaný pouze nahoře v pravém rohu jménem a datem potvrdil, že ani biochemie nebude můj kůň. Ostatně dnes se zřejmě můj kůň válí někde hluboko v Taxisově příkopu. Oko zkoušející učitelky dějepisu nemohlo padnout na nikoho jiného než na mne. O pár okamžiků později už jsem vítězoslavně seděl v lavici s resumé, že ztráty utrpené v boji se silnějším nepřítelem byly přijatelné, čtyřka přece není zase tak špatná známka.

V očích všech mých naučených spolužáků se zrcadlila radost, všechno jim vyšlo podle představ. Mně vlastně také, s tím malým rozdílem, že ty představy nebyly moje, nýbrž pana Hitchcocka. Zbytek vyučování jsem se snažil předstírat, že jsem vzduch. Můj

brilantní herecký výkon byl oceněn ještě dvakrát nedostatečnou.

Poslední zvonek konečně oznámil konec mého školního krachu. Domů jsem chvátal, musel jsem vyvenčit psa a poté jít do práce. Počasí se tvářilo celkem přívětivě a pes spokojeně pobíhal bez vodítka. Pohled na něj mi dělal radost. Komu však Artík radost neudělal, byla hlídka strážců městského pořádku. Krom poučení o mé neukázněnosti mě obdarovali pokutou. A tak jsem se i se psem, omezeným na svobodě metrovým vodítkem, vydal k domovu.

Do práce, totiž do kina, jsem přišel o patnáct minut déle, než jsem měl. To by až tak nevadilo. Už mezi dveřmi na mě čekala vedoucí, což by také tolik nevadilo. Ale jakmile mi oznámila, že nedorazil film, málem se mi podlomila kolena. Promítání bylo vyprodané a já musel všechny kultury chtivé lidi poslat domů... Při té představě mě málem zvedali ze země. Bylo proč. Každému jsem se moc omlouval a s lítostí a ujištěním navrácení vstupného všechny posílal domů.

Po půl deváté jsem přišel domů psychicky nabořený. Na otázku Co bylo ve škole? jsem raději neodpovídal. Šel jsem si lehnout a říkal si, že se každou chvíli probudím a to všechno bude jen sen. Neprobudil jsem se. Usnul jsem.

Jakub Jílek, 4.A (písemná maturitní práce z českého jazyka)

Den jako stvořený pro zmar aneb Jak pít absint

(Líčení)

- I) V krutém světě otevřeme láhev,
II) a) nalijeme,
 b) zapálíme kostku třtinového cukru,
 c) necháme rozpustit a skapat do sklenky,
 d) lehce dolijeme vodou
III) a) vypijeme.

Svět by byl o tolik jiný, kdybychom se nepotkali. Totiž byl by úplně stejný. Stejně upjatý, stereotypní, plný ideálů, rituálů, poloprázdných citů. V šedi obyčejných dnů beze snů, hnání svým vlastním spěchem odnikud nikam, bezcílně, bezúčelně. Hladoví po hladu a žízniví bez žízně? Kdo to vidí, kdo si to uvědomí? Kdo to cítí? Epika chybí a na lyriku není místo. A bez ní nemůže být cit, a přesto se až arogantně nacházíme, potácíme, balancujeme na hraně depresivní melancholie a ignorantství. Svět je jinak stejný. Hranice vzplála, první barikáda padá, stromy se kácí a nad sychravými korunami se budí a krákorají ptáci. Láhev je otevřena.

Dunivý dopad dávky dojmů. Dubová zátka dává odhalit krásný puch zkažených, ztracených, prokletých a milovaných prázdných ideálů. Svět je pokořen. Touha doprovázená pocitem štěstí, nebo začátek konce? Obojí vyjde nastejno. Čas unášející zelená vlna s úderností tsunami se dere na světlo světa. Zkažený smaragd, který svou čistotou vše prosvítí. Nastává krátké období míru, po které jsme všichni spolu, každý sám. Sklenky jsou plné.

Jsmě tu sami. Ty, já a hromada špíny. Ohromná hromada o nic větší než nejmenší krabička sirek. Sněhobílý cukr je nečistě hnědý. Leskne se jako právě zrozený diamant, jen pevnost je o trochu menší, zvláště podlomí-li se v základech. Příznačně pórovitý povrch se tebou nechá nasáknout a chladně saje, i když ty už dávno nechceš. Splnutí. Dvě těla, dvě duše, jedna hmota. Žhavé spojení, jež pouze ohněm stvrdit lze. Cukr hoří. Veškerá bolest světa a její nezměrná tíha dopadá na má prsa a koncentruje se do jediného bodu. Slzy? Melancholický prostředek, prokletí, známka slabosti, zapovězenost, přesto realita. Stékají po tváři nebo po duši. Vždy stékají. Horké hnědé slzy padají, kapou, prosakují všemi dírami, škvírami, mezerami. Derou se svou cestou ke svobodě. Dvě těla, dvě duše. Chtějí být spolu, znovu v jedno splynout. Jsou bolavé, vařící, hořící, a přesto s láskou přijímané. Rudá záře v očích tančících plamenů zvolna a nevyhnutelně umírá. Cukr je rozpuštěn.

Průzračný jarní potok jen z horského sněhu se rodící, mlžný opar k ránu nad zakouřeným městem. Vlévá se s jemnou razancí do nás a vše se do mlhy halí. Do zcela jiné než z tabáků. Svět umí být tak krutě něžný po tom, co srazí člověka na kolena. Mlha by se dala krájet. Je krásná a zrádná zároveň. Její neskutečná vyrovnanost jako kdyby z jiného světa pramenila. Servíruje svoje spirálovité záhyby, uklidňující linie i deprimující ostré hrany jako výsměch všemu pozemskému, krásnému i odpornému. Přichází, nepřekáží, zůstává, doplňuje. Tvé zelené oči vzrušením zazáří, slzy měly smysl a v mlze tvoří svatou trojici. Nápoj je hotov.

Prázdný rituál jdoucí odnikud nikam. Půlhodina života ztracená, promarněný čas, přesto překrásně strávené chvíle radostné bolesti a utrpení, které nebolí, a přesto nechává člověka chladným. City se bouří a rozum se vzpírá. Když epika svádí souboj o přízeň s lyrikou, rodí se balada. Co se rodí zde ve světě? V tvých mechově zelených očích hledám nenaleznutelné odpovědi na nevyčtené otázky. Jsou to blázni? Kdo jiný by se ptal. V útrobách bohupustých úvah vstupuješ do mě a já se nebráním. Já to chci. Ve sladké hořkosti všech světových protikladů pálíš, propaluješ, dráždíš, dusíš, hladíš a něžně opečováváš mé hrdlo a stále proplováš dál. Nic tě nezastaví. Bezvýznamné slovo jako světospásná myšlenka, obojí o váze komára. Chladivý pocit tepla se šíří tělem. Dere si svou cestu a jako blesk nahání hrůzu i vzbuzuje hluboký úžas. Prochází žilami, žene se tepnami a svaly jsou jako mlha, kterou projde. Mrzneme spolu v hřejivém objetí a oba chceme ještě. S každým douškem duch sílí a umírá zároveň. Věčný kolotoč padlých andělů, prokletých básníků. Teplo v hrdle pálí, až krk téměř umrzá, a slastný pocit smyslnosti, který je v nesmyslu tolik postrádán, příjemně mrazí v otupělém svalu, kterým kdysi srdce bývalo. Vždyť nejvíce smysl postrádají ti, co ho hledají, a ty jej slastně nabízíš ve svém mrazivém lůně. Volání, lákání, všechno a nic. Život je krátký a touha neúprosná. Stejně ji prosit nechci. Zázraky se nedějí a realita je prostá, sprostá, omezená. Princ na koni nikdy nepřijede a absintová víla neexistuje. Přesto jsem s Tebou dnes rád.

Pavel Buchtele, oktáva (písemná maturitní práce z českého jazyka)

V cirkusu Le Monde

Jmenovala se Tristesse a lidé jí říkali Triste. Na plakátech stálo: „Tristesse, artistka“ a i ona o sobě tak přemýšlela, když si říkala: „Jsem Tristesse, artistka na laně a hrazdě, obojím zavěšeném v cirkuse Le Monde,“ jako kdyby to mohla zapomenout. Byla tak mladá a tak stará zároveň a pracovala u cirkusu Le Monde příliš dlouho na to, než aby si ještě vzpomněla, že kdysi byla jiná, kdysi, když ještě nebyla Triste.

Přišla sem jednoho deštivého večera a cirkus jí dal jméno a začal jí lámat kosti, aby byla ohebnější. Aby se ohnula.

Brzy se naučila pravidla a věděla, jak se chovat k ostatním. Dalo se tu vidět ledaco a ona si krátila čas pozorováním. Dívala se na hadí ženu, jak se provléká sama sebou a usmívá se na všechny strany a v hlavě slyšela její křik, když v noci bolestí nemohla spát. Byl tu také kočičí muž, který se stále olizoval, krotitel tygrů, kterého bila žena, polykač ohně, krasojedkyně, tři němí pieroti, žonglér, klaun a mnoho dalších. Byli tu samozřejmě ještě ti v klecích, ale od těch odvracela hlavu, ačkoli právě jim se publikum nejvíc smálo, třeba když viděli ty dva srostlé trupem. A také principál tu byl, s opičkou na rameni, s jezdeckým bičíkem v ruce a kostkami cukru v zelené vestě.

Mezi nimi bylo její místo a to byl její život, vyměřený stavěním šapitó, žitý od města k městu. Le Monde jí dal jméno, maringotku i večeri a ona za to dělala svá čísla. Oblékala si trikot a chodila po laně, kladla nohu před nohu ve svých zčernalých baletních botách, které ji tlačily, a každý krok byl nejistota a kolem čněla prázdnota. Chodila s roztaženými rukama, jako by chtěla vzlétnout, a přitom se nemohla dočkat, až bude na zemi.

Při druhém čísle se vyhoupla na hrazdu a tančila na hraně a také se točila a létala nad hlavami obecenstva. Dříve mívala při tomto čísle na zádech připevněná křídla. Byla to bílá křídla, která si udělala z peří divokých labutí, a byla s nimi moc krásná, tam v té výšce. Jako anděl na laně. Jednou v noci ale svá křídla zapomněla venku a ráno je našla mokrá od rosy a opálená a měla podezření na Pedra, polykače ohně. Vzala křídla dovnitř a schovala je pod postel a už je nikdy nikomu neukázala.

Vždy když bylo po představení, všichni se uklonili a odešli, ale ona občas zůstala stát v potměšlém stanu a dírami ve stropě se dívala na hvězdy. Pod stan dul ledový vítr a odchlípoval plachty a ona snila o tom nebezpečném světě plném ledového větru. Říkala si: „Všichni jsme komedianti v cirkuse Le Monde,“ jako kdyby to mohla zapomenout. Tak to bývalo. V prázdném cirkuse stávala Tristesse a bylo jí do pláče.

Po chvíli ale i ona odcházela do své maringotky, kde pověsila na hřebík své baletní boty a byla nešťastná, protože v noci vyvstávaly vzpomínky na krasojedce, kterého milovala a který ujel. Šeptala jeho jméno a představovala si jeho tvář, která o to víc mizela, až už nakonec nevěděla, jestli si ho jenom nevymyslela.

Ráno sedala před zrcadlem a na chvíli mohla zapomenout, kdo je, a být někým jiným. Ale potom otevřela dveře, sestoupila po dřevěných schodech a byla Triste.

Měla tu pouze dva přátele. Oba to byli muži, protože ženy se bály jejího smutku, který se mohl kdykoli přeměnit v krásu. Jedním z přátel byl klaun Gaieté. Z pusy plival barevné míčky, šišlal a v jednom kuse volal: „Pane židitlíí.“ Nosil pruhované kalhoty s láclem a nikdy nesundal červený nos. Tristesse na něho často čekala v maringotce a bývala svědkem jeho zvláštní proměny, když se zavřely dveře. Sundal si nos a setřel si barvu z obličeje a vzal hlavu do dlaní. Byl to v tu chvíli ten nejsmutnější klaun na světě. Tak tam sedali proti sobě, oni dva, artistka Tristesse a neveselý klaun Gaieté, a báli se velkých

snů, ze kterých ráno bolí hlava.

Druhým přítelem byl němý mim, nejmenší ze zdejších pierotů, jehož jméno tu nikdo neznal. Stejně jako Gaieté si i on maloval obličej bílou barvou a jeho černé oči vyprávěly o dálkách, které kdysi spatřily.

Sedali spolu za klecemi s cizokrajnými ptáky a on jí vyprávěl a ona ho poslouchala. Vyprávěl beze slov, rukama jí před očima kreslil místa, která navštívil, města, která opustil, květy, které utrhl a které zvadly. Jeho němá ústa zpívala píseň o bouřích na moři, o přílivu, který vyplavuje lastury, a o lodích v přístavu, které jednou vyplují.

Jindy Tristesse hleděla do očí němého mima a viděla v nich všechnu bolest světa, zněly dávným potleskem a četla v nich o ztrátách nálezů a o karafách vína, které vypil, o cestách, z kterých sešel, a o lidech, s kterými se potkal.

Pak jí vyprávěl o dětech s obručemi, o světlech majáků a o tažných ptácích, kteří vždy odletí, když nadejde čas. O dalekých palácích s kopulemi, o exotických vůních a o trzích s rybami, o měkkosti mořského písku a o třpytu mincí v kašnách. Jeho němá ústa zpívala o svítání a o větru ve větvích olivovníku a jeho řasy se chvěly.

O tom všem se dozvíдалa od němého mima a jeho příběhy ji přitahovaly, protože v nich byl obsažen svět, slunce a dobro a ona nic z toho neznala. A vždy znovu mu pokládala otázku: „Kde jen jsi to všechno zažil?“ A mim vždy znovu ukázal rukou za sebe a už nic nevyprávěl, protože snil. Tak tam sedali proti sobě, oni dva, artistka Tristesse, která mlčela, a němý mim, který zpíval.

Tak šly dny vyplněné chozením po příliš tenkém laně, smutkem jednoho klauna a nočními myšlenkami na to, jaký by život mohl být, ale není.

I toho dne bylo vše jako jindy. Tristesse si oblékla trikot a vystoupila na lano. Kladla nohu před nohu ve zčernalých baletních botách, které ji tlačily. Kráčela s roztaženými rukama, jako by chtěla vzlétnout, a v tu chvíli zahlédla mezi publikem tvář, to snad... není to její krasojedec? Nebyla si tím jistá a prohlížela si ho s tlukoucím srdcem. „Vrátil se, vrátil se ke mně...“, smála se v duchu. A pocítila podivuhodnou lehkost a zřítěla se. Obecenstvo ztichlo a zvědavost se zvedlo ze sedadel.

Ležela na zemi a očima hledala svého krasojedce, a nyní viděla, že to je cizí muž, obyčejný muž, žádný krasojedec. To už se k ní blížil Gaieté a halekal: „Ale jeminánku, čopak se nám to tu štalo?“ Odnesl ji v náručí a program pokračoval.

Tak ji znovu srazila k zemi její láska ke krasojedci, který možná nikdy neexistoval. Po nějaké době se zranění zahojila, kromě levé nohy, na kterou napadala.

Tristesse seděla smutná za klecemi s cizokrajnými ptáky, když přišel její mim a setřel jí z tváře slzy, které tam neměla. „Ach pierote, řekni, co mám dělat. U mima nevadí, když je němý, ale co s jednonohou artistkou?“ A mim ji vzal za ruku a tou druhou ukázal za sebe a ona si vzpomněla na jeho příběhy o dobrou světa a pochopila.

Vzala si svá ožehnutá křídla do podpaží a přes rameno přehodila svázané baletní boty. Zašla se rozloučit s Gaieté. Políbila ho na čelo a odešla s bílými rty a on vzal hlavu do dlaní a plakal.

Bylo to za soumraku, když k obzoru kráčely dvě postavy. Ten den vál slabý vánek. Jedna z postav dopadala na levou nohu a druhá ji podpírala, protože není snadné opustit známé pro neznámé, opustit teplo maringotky a odejít hledat ledový vítr. Postavy sestoupily k řece a Tristesse do ní vhodila své baletní boty, které už ji pak nikdy netlačily. Ta řeka se jmenovala Oubli a odnesla její boty na sever. Potom ti dva zmizeli za obzorem.

Tak opustila Tristesse jednoho večera cirkus Le Monde, vyprovázena němým mimem, jehož jméno bylo Espoire.

SLOVNÍČEK (fr.)

le monde – svět
 la tristesse – smutek
 triste – smutný/á/é
 la gaieté – veselost
 l'oubli – zapomnění
 l'espoir – naděje

Kristina Pavlíková, oktáva
 (1. místo v celostátním kole literární soutěže Evropa ve škole)

Obsah:

Milí čtenáři	6
Pedagogický sbor ve školním roce 2009 - 2010	10
Rozloučení	11
Rekomando pro prof. Eleonoru Krásovou	11
Pro Věru	12
Vedení předmětových komisí a další aktivity vyučujících:	14
Přehled oborů vzdělávání	15
Přehled vyučovaných jazyků	17
Volitelné předměty	17
Nepovinné předměty	18
Zájmová činnost studentů	19
Maturity ve školním roce 2009/2010	20
Výsledky přijímacího řízení na vysoké školy a VOŠ	20
Úspěchy v soutěžích ve školním roce 2009/2010	22
Prima	29
Sekunda	30
Tercie	31
Kvarta	32
Kvinta	33
Sexta	34
Septima	35
1.A	37
1.C	39
2.A	40
2.B	41
2. C	42
3.A	43
3.B	44

3.C.....	45
4.B.....	47
4.C.....	48
Majáles zablokoval ulice	49
Výsledky přijímacího řízení pro školní rok 2010/2011	53
Kalendárium školního roku 2009/2010	57
Akce Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice ve školním roce 2009/2010	63
Vzpomínka pamětníka	64
To máme mládež!	64
Květnový Majáles a Happening 2010.....	65
Celebrity zadních dveří.....	67
Všichni pod jednu plachtu!.....	69
Bad Marienberg	71
Jako jedna velká rodina	72
Prostě festivaly jsou dobrá věc	72
LONDÝN 2010	73
Výměnný pobyt PSGS s gymnaziálním sborem z Erkelenzu.....	76
„Céčko sestřelilo sedmi góly septimány z nebeských výšin!“	77
Královna majálesu 2010 Katka Muchová a její pes Goldie	79
Shůry dáno (Pokus o fejton)	79
Téma : Dopis, který asi nikdy neodešlu	80
Den jako stvořený pro vyškrtnutí z kalendáře / Fejton /	82
Den jako stvořený pro zmar aneb Jak pít absint	83
V cirkusu Le Monde	85
SLOVNÍČEK (fr.)	87
Obsah	87

Ročenka Gymnázia Strakonice

Redakční rada: Eleonora Krásová, Milena Pavlíková

Návrh obálky: © Miroslav Hlava, septima

Fotografie: © Jindřich Vaněček, © Petr Pučelík, © Václav Kůla

Ilustrace: © Alžběta Bláhová, septima

Typografie a sazba: Václav Kůla

Uzávěrka: 6.10.2010

Vydalo: Gymnázium Strakonice

Náklad: 1000 výtisků

Tisk: CCB, s.r.o., vydavatelství časopisů:

IT CAD • IT Systems • Technika a trh • Golf • Brno Business